

"СПАСИТЕЛЯТ В ПРАХТА"

От
Константин Божанов
Арнолд Баркус
Павел Веснаков

Версия от 18.05.2019

Сценарий за игрален филм
90 минути

1 ИНТ. БЛОК НА ГЕОРГИ. СЪЛБИЩЕ. КЪСНО ПРЕЗ НОЩТА.00: 55 ЧАСА.

1

Сълбището на блока е пълно с хора, които панически тичат надолу. Някои се блъскат в други, крещат деца, две кучета се промъкват между тях. В тълпата виждаме Никола – на 50 години. Докато слиза надолу с другите, Никола държи голям котарак в едната си ръка и внимава да не го изпусне. Зад него притичва Ива (30г.) – момичето, с което живее. Паниката в коридора се засилва – хората се притесняват, че земетресението може да се повтори.

2 ЕКСТ. МИКРОБУС ПРЕД БЛОКА. ДЕЙСТВИЕТО ПРОДЪЛЖАВА.01:35 ЧАСА.

2

Огромна тълпа (мъже, жени, деца) от хора се е събрала на паркинга между три панелни блока и обсъждат земетресението, което току що е ударило София. Всички са в паника. Няколко коли са със запалени фарове, за да осветяват пространството. Ива е седнала на предната седалка на голям микробус паркиран в близост до детска площадка. Предните му врати са отворени. От огледалото за обратно виждане виси малък кръст. С едната си ръка Ива гали котарака, който стои до нея, с другата придържа дебело одеало, с което се е загърнала. Георги отпива от бутилка с минерална вода, след което ѝ я подава. Тя също отпива.

НИКОЛА

Не беше толкова силно. Всичко ще бъде наред. Не се притеснявай.

Ива гледа притеснено тълпата от хора пред блока, докато се опитва да набере майка си по телефона. Дишането ѝ е учестено. Никола я погалва по главата – изражението му е уверено.

ИВА

Мама не вдига. Ще се побъркам.

НИКОЛА

Успокой се, сигурен съм, че дори не го е усетила.

Ива продължава да гледа притеснено тълпата от хора, Никола я погалва по главата и я прегръща. От очите и потичат сълзи.

ИВА

Просто не мога и това да понеса сега. Искam за няколко часа всичко да е наред.

НИКОЛА

Ей, ей. Я се стегни малко. Всичко ще се нареди. Кое не е наред? Кое пак не е наред, Ива?

Ива поглежда Никола без да отговори и го прегръща силно.

ЧЕРЕН ЕКРАН. ИЗПИСВА СЕ ЗАГЛАВИЕТО НА ФИЛМА.

Спасителят в прахта

3 ИНТ. АПАРТАМЕНТ НА НИКОЛА. ТЕРАСА. ИЗГРЕВ. 06:45 ЧАСА.

3

Никола е по боксерки, подпрял ръце на парапета, загледан в изгряващото слънце.

Апартаментът му се намира на 19-тия етаж в краен софийски квартал. В далечината зад панелните сгради се вижда снежният връх на Витоша. Повечето прозорци на блоковете светят, въпреки ранния час.

През откритата врата зад Никола се вижда Ива, която все още спи. Котаракът се е свил в краката ѝ и гледа към Никола.

В стаята има изпопадали книги и разхвърляни предмети. Малката дървена библиотека също лежи преобърната на земята.

Никола отпива глътка кафе и разтърква слепоочията си, сякаш главата го боли. В далечината започват да се чуват клаксони.

4 ИНТ. АПАРТАМЕНТ НА НИКОЛА, СПАЛНЯ. СУТРИН. 07:30 ЧАСА.

4

Никола е гол до ръба на неоправената спалня и глади бяла риза. Стаята е все така разхвърляна. От телевизора в кухнята се чуват новини.

Ива излиза от банята (вече е облечена за излизане) и влиза в стаята при него. Изглежда замислена.

НИКОЛА

Всичко наред ли е, от един час си в тоалетната?

ИВА

Като го вземете, ми звънни.

НИКОЛА

Сигурно ще е по-късно.

ИВА

Нищо. Звънни ми.

НИКОЛА

Хиляда неща са, нали знаеш?

Никола вдига ризата и я налага върху себе си.

ИВА

Идеална е.

НИКОЛА

Тръгвай, не ме мисли.

ИВА

Да не се изпокарате с баща ти, като му кажеш?

НИКОЛА

Няма.

ИВА

Няма да се ядосваш, каквото и да ти каже, нали.

НИКОЛА

Няма.

ИВА

Кажи му, че аз ще разхождам кучето, докато му мине крака.

Никола кимва неубедително.

ИВА (ПРОД.)

Ей, ей, айде усмихни се, де. Днес е голям ден. Дори блока да падне – довечера ще празнуваме!

Ива влиза с обувки, стъпвайки на пети и целува Никола по устата.

ИВА (ПРОД.)

Обичам те...и да не забравиш да платиш тока, моля те!

Никола не отговаря. Двамата се гледат за миг, след което Ива го целува отново и излиза.

Той продължава да глади, но в момента, в който чува блъскането на входната врата, спира.

Никола стои облегнат на дъската за гладене, след което се подпира и сяда на ръба на леглото. Очите му са червени. Изглежда сякаш не е спал цяла нощ. На малък шкаф до леглото има бутлка с вода. Никола вади блистер с хапчета от шкафа, пъха едно хапче в устата си и започва да пие от бутилката.

Встрани от него има няколко отворени куфара, пълни с дрехи и найлонови пликове, с различни предмети и книги в тях.

Никола се отпуска назад и ляга в леглото. Чак сега виждаме колко е разхвърляна стаята около него.

5 ИНТ. СУТРИН. МИКРОБУСЪТ НА НИКОЛА. НЯКЪДЕ ИЗ СОФИЯ. 08:20 ЧАСА.

5

Никола кара големия микробус и слуша радио. Намира се в задръстване.

Различни гости обсъждат земетресението и опасността от втори трус. Гласовете им постепенно се сливат с шума от клаксоните на чакащите коли. Улиците започват да се пълнят с хора.

Никола се прозява и отпива голяма глътка кафе. Обстановката в буса е уютна. На пасажерската седалка до него има няколко книги, стар бележник и голям найлонов плик пълен с лекарства.

6 ЕКСТ. СУТРИН. ПОЛИЦЕЙСКО УПРАВЛЕНИЕ. 08:35 ЧАСА.

6

Никола е паркирал буса, върви забързано към входа на полицейското управление.

В ръцете си носи плик с две кутии бонбони и няколко вида сок. Докато влиза се разминава с група полицаи, които не му обръщат внимание.

Сградата не е ремонтирана от много време.

7 ИНТ. ПОЛИЦЕЙСКО УПРАВЛЕНИЕ. КОРИДОР/СТАЯ ЗА ПОДПИСИ, ЗА ХОРА С ПРОБАЦИЯ. 08:35 ЧАСА.

7

Никола върви през голям коридор, разминавайки се с още хора и влиза в широко помещение с четири бюра, на които стоят полицаи.

Обстановката е занемарена и мрачна. В ъгъла работи телевизор, от който звучат новини за земетресението.

Когато вижда полицаите, Никола се усмихва и оставя плика на най-голямото бюро. Един от полицаите (Полицай 1) му подава ръка, очевидно двамата се познават.

НИКОЛА

Момчета, заповядайте (отваряйки една от кутиите с бонбони).

ПОЛИЦАЙ 1

Айде бе, чиче. Подписвай, преди да ни отнесе някой трус.

Никола бързо се разписва в голяма книга с износени корици и подканя полицаите да опитат бонбоните.

НИКОЛА

Последен подпис.

Полицаите се поглеждат и се усмихват.

ПОЛИЦАЙ 2

Много си бърз, бе.

Никола се усмихва.

ПОЛИЦАЙ 3

И минаваш с бонбони?

ПОЛИЦАЙ 1

Другия път ще черпи с вурстове. Ще става гастербайтер.

ПОЛИЦАЙ 3

А така! Къде?

НИКОЛА

Германия.

ПОЛИЦАЙ 3

Там, ако продължиш да ги биеш наред, нали знаеш, че няма да се разминеш с условна?

Никола се колебае как да отговори.

НИКОЛА

Наясно съм.

ПОЛИЦАЙ 2

И кво, напускаш, за да лижеш нечии
чужди задници?

ПОЛИЦАЙ 1

Тука ли да седи?

Докато двама от полицаите се наслаждават на бонбоните,
Полицай 1 изготвя документ, който трябва да даде на Никола.

ПОЛИЦАЙ 1 (ПРОД.)

Твоите хора вчера? Точно както си
мислех. Солскяр, Молскяр... Барса ви
пръсна кочината, направо.

НИКОЛА

Има още един мач.

ПОЛИЦАЙ 2

Хаха на Камп Ноу, ще сте само
зрители, ти да не очакваш да
обърнете?

Полицай 1 затваря книгата и подава документа на Никола.

ПОЛИЦАЙ 3

Майката му ебаха на футбола с тия
видео повторения.

ПОЛИЦАЙ 1

Айде, махай се и повече никога не се
връщай.

Двамата стискат ръце.

8 ИНТ. СУТРИН. МИКРОБУСЪТ НА НИКОЛА. ДЕЙСТВИЕТО ПРОДЪЛЖАВА.

8

08:50 ЧАСА.

Никола кара микробуса, задръстването става все по-сериозно.
От радиото звучи съвременна музика, която го дразни и той го
спира.

Телефонът му звъни, тъкмо когато е на път да направи
маневра, за да мине в по-бързата лента.

Поглежда към екрана - търси го Пламен. Звъненето е
настойчиво.

Никола се колебае, но накрая вдига и включва спийкъра.

НИКОЛА

Да?

ПЛАМЕН

Пич, кво става, къде си?

НИКОЛА

Пътувам.

ПЛАМЕН

Кажи ми, че идваш към цеха.

НИКОЛА

Първо трябва да мина през баща ми.

ПЛАМЕН

Шефката е тука, идвай да си вземеш препоръката, другото може да почака.

Никола се колебае как да отговори.

ПЛАМЕН (ПРОД.)

Никола?

НИКОЛА

Добре, добре.

ПЛАМЕН

Побързай да не я изпуснеш, важно е.

НИКОЛА

/прекъсва го/ Идвам.

Никола натиска червената слушалка. Поглежда часовника си и прави рязък завой.

Успява да се провре в свободна лента и дава газ. Изражението на лицето му става сериозно.

9 ЕКСТ. ЗАВОД ЗА МЕТАЛИ В ПОКРАЙНИНИТЕ НА СОФИЯ. СУТРИН. 9:30 ЧАСА.

9

Никола паркира микробуса в близост до огромно индустриално хале и отваря багажника. От далечната постройка се задава електрокар, който се разминава с два огромни камиона. От вътрешната част на халето се чува силен крясък, докато в далечината отеква кучешки лай. Електрокарът приближава и от него слизат двама мъже, облечени с гащеризони, помахват на Никола, той им отговаря. Докато двамата работници започват да товарят няколко торби с цимент върху електрокарите, на паркинга пристига голям тир и паркира в близост до тях. В този момент още два електрокара се задават от задната страна на халето. Мястото е пълно с живот. Никола хвърля якето си в багажника и тръгва да върви навътре.

10 **ИНТ. ЗАВОД ЗА МЕТАЛИ В ПОКРАЙНИНТЕ НА СОФИЯ. 09:40 ЧАСА.** 10
ДЕЙСТВИЕТО ПРОДЪЛЖАВА.

Никола преминава през различни части от сградата на завода. Изкачва се пеша два етажа и се качва на малък асансьор. Докато пътува с него виждаме сградата в целия ѝ мащаб. Мястото изглежда внушително, но занемарено.

11 **ИНТ. КАБИНЕТ/ОФИС/СТАЯ НА ШЕФ НА НИКОЛА. 09:45 ЧАСА** 11

Никола влиза в малка стая със стъклени стени, през които директорката на завода може да наблюдава работниците.

На една от стените има закачен красив календар. Масата е покрита с велурена покривка. В дъното на стаята има саксии с цветя.

В далечния ѝ край стои жена с цигара в ръка и слуша новините за земетресението по малко радио.

ФУРНАДЖИЕВА

Ти за какво?

НИКОЛА

Здравейте, за препоръката.

ФУРНАДЖИЕВА

Препоръката?

НИКОЛА

Вчера ми беше последен ден. Ще съм много благодарен ако може да я оправим. От няколко дни се опитвам да ви хвана.

Фурнаджиева прибира няколко документа в шкаф под масата.

ФУРНАДЖИЕВА

Аа, да. Ами виж.. седни де.

Никола пристъпя от крак на крак.

НИКОЛА

Не, мерси.

ФУРНАДЖИЕВА

Знаеш ли от колко време съм в този бизнес?

Никола не отговаря, гледа го объркано.

ФУРНАДЖИЕВА (ПРОД.)

От 28 години. Цели 28 години градя,
разивам, инвестирам. Сега където и да
отида, ще извядя брошурата с нашите
продукти и ще кажа - Ето, това съм
аз.

Фурнаджиев посочва календар на стената с логото на цеха му.

ФУРНАДЖИЕВА (ПРОД.)

Но име се гради трудно. А знаеш ли
как се губи доверието? (щраква с
пръсти) Ей така.

Никола не издържа.

НИКОЛА

Извинете, но малко бързам.

Фурнаджиев го поглежда и въздъхва.

ФУРНАДЖИЕВА

За къде бързаш, на твоите години,
кажи ми? Нищо не става бързо, Никола.
Аз ако бързах, нямаше да постигна
нищо. А ти колко работи тук... 7-8
месеца? Че и осъждан на всичкото
отгоре.

Никола е объркан.

НИКОЛА

Много съм ви благодарен, че ми
помогнахте и го оценявам, но бях само
с условна присъда, а и съм се старал
винаги.

ФУРНАДЖИЕВА

Нещо не ме разбираш.

НИКОЛА

Моля?

ФУРНАДЖИЕВА

Не мога да ти дам препоръка. Не става
така. Идваш и си тръгваш. Намираш
нещо по-добро и се махаш, а аз
наистина ти подадох ръка. Въпреки
присъдата, въпреки всичко.

Никола затваря очи за миг, окопитва се.

НИКОЛА

Но молбата за напускане съм я дал преди два месеца. Намерил съм човек, който ще ме замести. Не ви разбирам, наистина. Този разговор, нали го водихме? Ако с нещо съм ви обидил, искрено съжалявам.

ФУРНАДЖИЕВА

Виж, Никола. Ще ти го кажа само на теб, защото си ми симпатичен. Ако сега ти дам препоръка, какъв знак правя на останалите? Какво им казвам? Тука има хора, от 20 години. Съвестно са бачкали. Уважават ме... Аз не мога дори с 5 лева да им вдигна парите. Какво им казвам като започна да раздавам препоръки на ляво и на дясно? (Шепнейки) Утре някой от циганите, ако дойде и на него ли трябва да му дам? Кажи ми...а те са тук много по-отдавна от теб.

Никола изглежда притеснен и изпълнен с гняв. Фурнаджиева не му отговаря. Подава му трудовата книжка.

ФУРНАДЖИЕВА (ПРОД.)

Ето, трудовата ти книжка... с вписани дори последните два месеца като стаж, а можех да си ги спестя.

Никола успява да сдържи гнева си. Взима книжката, обръща се и излиза.

12 ИНТ. ЗАВОД ЗА МЕТАЛИ В ПОКРАЙНИНИТЕ НА СОФИЯ. 9:55 ЧАСА.

12

Никола отново преминава през целия завод. Този път, походката му е нервна. Изпълва се с гняв, но се опитва да се контролира.

13 ЕКСТ. ЗАВОД ЗА МЕТАЛИ В ПОКРАЙНИНИТЕ НА СОФИЯ. ЗАДЕН ВХОД 10:00 ЧАСА.

13

Никола приближава метална каравана, която е паркирана в близост до задния вход на завода. В страни от нея виждаме Пламен, 45 годишен, колега на Никола, с рошава коса, облечен в червен Адидас. Пламен държи чисто нова въдица в ръцете си и я пробва, около него се въртят няколко бездомни кучета, които се забавляват от резките му движения.

НИКОЛА

Прееба ме.

ПЛАМЕН

Как те прееба, бе?

НИКОЛА

Не ми даде препоръката.

Изражението на Пламен рязко става сериозно.

ПЛАМЕН

Стига бе, на бюрото и седи от няколко дни. Трябваше само да я подпише?

НИКОЛА

Подигра ми се. Щях да и счупя главата.

ПЛАМЕН

Защо не я омая бе човек, знаеш, че е важно.

НИКОЛА

Аз ти казах, че така няма да стане. Не можеш ли да говориш с нея?

ПЛАМЕН

Вече говорих няколко пъти.

НИКОЛА

Говори пак, моля те.

Пламен оставя въдицата, и пуска водата от малка чешма в близост до караваната. Навежда се и започва да си мие лицето.

ПЛАМЕН

Буса тука ли е?

НИКОЛА

Не ми вдигна вчера. Днес ще го взема.

ПЛАМЕН

Ако днес не го вземем, няма как да тръгнем.

НИКОЛА

Спокойно, ще мина през сервиза и ще го взема.

ПЛАМЕН

За триста лева сега ще се преебем.
Трябваше да отидем при Краси.

НИКОЛА

Краси взима много дебело, заради
оригиналните части. Спокойно, буса ни
е най-малкия проблем.

ПЛАМЕН

На ваште каза ли?

НИКОЛА

Не.

ПЛАМЕН

Ти си страшен малоумник. Страшен
безмозъчен тъпак.

НИКОЛА

Натам отивам. Айде. Ще ти звънна като
взема буса.

Никола тръгва да си ходи, но Пламен го спира.

ПЛАМЕН

А подписа ли?

НИКОЛА

Подписах.

ПЛАМЕН

Евала.

Пламен прегръща Никола.

НИКОЛА

Без препоръката и с тая скапана
присъда, няма никакъв шанс, нали?

ПЛАМЕН

Моя човек каза, че преди никой не ги
е гледал тия неща, но сега били
затегнали.. абе ще видим, избор имаш
ли?

Никола изглежда замислен.

Никола пътува из центъра на София. Трафикът е натоварен.

Докато държи волана с лявата ръка, с дясната изсипва плик с лекарства на седалката до себе си. Поглежда опаковката на едното и вади смачкана рецепта от джоба на панталона си. Взира се в нея, за да се увери, че е купил правилното лекарство.

15 ЕКСТ. ГРАДИНКА ПРЕД ПАНЕЛЕН БЛОК. ПРЕДИОБЕД. 10:40 ЧАСА.

15

Никола слиза от микробуса и отваря багажника. Паркирал е в близост до малка градинка, зад висок панелен блок, намиращ се в покрайнините на София.

На метри от колата няколко деца си играят с пластмасови оръжия, издаващи странни звуци. Никола не им обръща внимание и вади черна чанта от багажника на колата си. Отваря я и изважда прилежно стъгнатата бяла риза.

Съблича бързо черният Адидас и тениската и облича ризата. Прибира старите дрехи в сака и затваря багажника.

Поглежда се в едно от стъклата и тръгва към входа на блока, носейки плика с лекарства в едната ръка и червен малък плик в другата.

Пред входа стоят няколко възрастни жени. Две от тях разхождат кучета. Никола им махва – те му се усмихват.

16 ИНТ. БЛОК НА БАЩАТА НА НИКОЛА. АСАНСЬОР. ПРЕДИОБЕД. 10:40 ЧАСА.

16

Никола е облегнат на стената в асансьора и пътува. Мръсните и надраскани с надписи врати се сменят от етаж на етаж. Картините стават все по-вулгарни.

На стената срещу него има закачено замъглено огледало разделено на две от голяма пукнатина. Никола събира вежди и разкопчава едно от копчетата на ризата. Завърта се леко настрани като не спира да се гледа в огледалото и пуска ръцете си. Изражението му е сериозно.

17 ИНТ. ПОЛУЕТАЖ В БЛОКА НА БАЩАТА НА НИКОЛА. ПРЕДИОБЕД. 10:45 ЧАСА.

17

Никола слиза от асансьора и тръгва към апартамента на баща си. На няколко метра от входната врата забелязва, че тя е откритата.

Оглежда се и влиза.

18 ИНТ. АПАРТАМЕНТ НА БАЩАТА НА НИКОЛА. ПРЕДИОБЕД. 10:45 ЧАСА.**18**

Никола влиза в дългия и тъмен коридор. В единия край има голям шкаф за обувки, върху който са наредени празни буркани и пластмасови бутилки от вода.

В дъното има нещо като легло на куче, в което е сгънато старо одеяло. Облицовката по стените не е сменяна от години.

НИКОЛА

Татко.. ехооо.. къде си? Татко..

Никола откrehва вратата на хола и поглежда вътре – стоята е разхвърляна (от земетресението) и затъмнена от големи вълнени пердета, висящи пред прозорците.

По стените има гоблени и няколко големи черно бели снимки. На дивана са сгънати прилежно дрехи и стари вестници. Личи си, че баща му живее сам. В този момент от кухнята се чува дрезгав мъжки глас.

ИВАН

Никола? Ти ли си?

Никола бързо стига до кухнята, където работи стар телевизор със спрян звук. На екрана жена в костюм спори с двама мъже.

Всичко в кухнята е чисто и подредено.

Бащата на Никола – Иван, седи с гръб към него, подпрян на перваза на отворен прозорец, вгледан в градинката пред блока. В дясната си ръка стиска метален бастун, в лявата стар бинокъл. Иван е спретнат, добре облечен – с риза и панталон, гладко избръснат и старателно сресан.

НИКОЛА

Вратата е отворена, да не се е разбила от земетресението?

ИВАН

Нали щеше сутринта да дойдеш. Какво земетресение?

НИКОЛА

Как какво, не видя ли хола...

Никола вади лекарствата и ги слага на масата. Другите два плика оставя настрани, виждат се два козунака вътре.

Иван е леко сопнат.

ИВАН

Защо закъсна толкова те питам?

НИКОЛА
Трябваше да свърша нещо. Ето
лекарствата.

Никола се обръща към коридора.

НИКОЛА (ПРОД.)
Стефи, айде да излизаме. Стефи...

ИВАН
Не я викай, навън е.

НИКОЛА
Навън?

ИВАН
Много се забави и я пуснах, щеше да
се напикае.

НИКОЛА
Защо, бе, татко, нали знаеш, че ще
дойда и ще я изведе.

ИВАН
Реших, че днес няма да дойдеш. Издра
вратата от зор.

НИКОЛА
Всеки ден идвам, щях да ти звънна,
ако...

Иван за пръв път го оглежда от глава до пети.

ИВАН
Тая риза не можа ли да я изгладиш?
Как се носиш толкова немърлив?

Никола е на път да му отвърне, но се отказва.

НИКОЛА
Преди колко време я пусна?

ИВАН
Не знам. Преди час, може и повече.

НИКОЛА
И още я няма?

ИВАН
И друг път съм я пускал, стига си се
правил на загрижен.

Никола застава до баща си, взима бинокъла и поглежда през прозореца.

В градинката пред блока се разхождат хора, но никъде не се вижда куче.

Никола оглежда внимателно целия паркинг, но и там няма никой освен няколко деца, които тичат между колите.

ИВАН (ПРОД.)

Преди малко ми се стори, че се моташе там до тази кола.
(посочва)

НИКОЛА

Нищо не се вижда.

ИВАН

Тия лекари толкова и разбират. Не трябваше да те слушам. Виж ме на какво приличам. Едно куче не мога да разходя.

НИКОЛА

Защо не помоли Ани да я разходи?

ИВАН

Защото е комунистка. Ще ѝ промие мозъка.

Иван се отделя от прозореца и с бавна крачка се насочва към фурната до хладилника. Остава бастуна и с болка на лице прикляка за да я отвори. Вътре се пече мусака.

НИКОЛА

Хапчетата не действат, така ли?

ИВАН

Слез моля те да огледаш за кучката и да сядаме да хапнем. Тъкмо още десетина минути ѝ трябва.

Никола поглежда часовника си притеснен.

НИКОЛА

Аз нямам много време... а... искам да поговорим.

Иван го поглежда с недоумение.

ИВАН

Пари нямам.

Никола си поема въздух и не отговаря. Остава загледан през прозореца за момент, след което излиза.

19 ЕКСТ. ГРАДИНКАТА ПРЕД БЛОКА НА ИВАН. ПРЕДИОБЕД.

19

Никола излиза от блока и се насочва към градинката. Докато минава през паркинга, поглежда под по-големите коли. Няма и помен от Стефка.

Никола се завърта притеснено, около блока няма никой, в далечината преминава възрастна жена.

Никола прави повторен кръг за да огледа градинката и пресича близката улица от задната страна на блока. Забързва се и стига до голямо поле, където мъж разхожда куче. Никола започва да вика Стефи, докато се върти панически из полето.

НИКОЛА
Стефи...Стефи...

20 ЕКСТ. БУЛЕВАРД ПРЕД БЛОКА НА ИВАН. ПРЕДИОБЕД. 11:00 ЧАСА.

20

Никола се връща до блока и минава от другата му страна.

Оглежда се и тръгва да върви по разбития тротоар. На петдесет метра по-нагоре забелязва кървава диря.

Пресича улицата и се затичва към кървавото петно. След като стига до него вижда кучето на баща си (Стефка) да лежи прегазено на асфалта. Около главата му има локва съсирена кръв. Картината е трудна за понасяне.

Никола кляка до него и с ужас го оглежда. Проверява верижката на врата ѝ. На нея пише – Стефания. Очите ѝ са отворени и вгледани в колата до него. Езикът ѝ е прехапан. По всичко личи, че кучето е мъртво.

Никола се изправя, хваща главата си с ръце и се оглежда, надявайки се някой да му помогне. Чак сега осъзнава колко много кръв има около него.

Минувачите се правят, че не го забелязват. Никола поглежда към терасата на баща си, но апартаментът му е високо и няма как той да види случващото се.

Паниката на Никола се усилва и той кляка до Стефка, пъха треперещите си ръце под трупа и я вдига. Тялото ѝ увисва.

След като донамества Стефка в ръцете си Никола, тръгва с бърза крачка надолу по улицата.

21 ЕКСТ. ПАРКИНГ ПРЕД БЛОКА НА ИВАН. ПРЕДИОБЕД. 11:05 ЧАСА. 21

Никола оставя внимателно трупа на Стефка до белия микробус и отваря задната врата.

Изважда парче син плат, разстила го и полага трупа на кучето върху него. Увива го внимателно, намества го между няколко плика с боклуци и нервно блъска вратата.

Поглежда към терасата на баща си – там няма никой. След това поглежда ръцете си и вижда, че бялата му риза е обилно напоена с кръв. Децата, които играят на паркинга, са се отдалечили и коментират случващото се.

22 ЕКСТ. МИКРОБУСЪТ НА НИКОЛА, ПРЕД БЛОКА НА ИВАН. ПРЕДИОБЕД. 11:05 ЧАСА. 22

Никола отваря жабката в микробуса и от нея изпадат намачкани документи, отворен пакет солети и малка препълнена дамска чанта.

Никола бърка в нея и намира плик с мокри кърпички. Отваря го, грубо издърпва няколко закуп и започва да търка кръвта от ризата си.

23 ЕКСТ. ПАРКИНГ ПРЕД БЛОКА НА ИВАН. ПРЕДИОБЕД. 11:05 ЧАСА. 23

Никола отново отваря задната врата на микробуса. Влиза вътре и започва да рови в голяма пластмасова кутия с инструменти. В нея намира двулитрова бутилка с минерална вода и я взима.

След това застава до микробуса и полива кървавата риза с вода, с ярост търка мокрите кърпички в нея.

След като разбира, че няма да може да се изчисти сваля ризата, взима тениската, с която беше облечен и за момент се чуди какво да направи. Слага тениската, взима ризата в ръце и тръгва към блока.

24 ИНТ. ПОЛУЕТАЖ ПРЕД АПАРТАМЕНТА НА ИВАН. ПРЕДИОЧБЕД. 11:10 ЧАСА. 24

Никола стои на площадката между 20-ти и 21-ви етаж на блока. Диша учестено и гледа през прозореца.

Пред очите му се разстила множество от панелни сгради. Фасадите им са шарени и странни, заради различните цветове на изолациите, които са облепени по тях.

Никола поглежда телефона си и вижда, че Ива го търси.

25 ИНТ. АПАРТАМЕНТ НА ИВАН. ПРЕДИОБЕД.КОРИДОР/БАНЯ. 11:15 ЧАСА.**25**

Никола влиза и директно се насочва към банята. Затваря вратата след себе си.

Пуска водата и започва яростно да търка ризата със сапун. След половин минута от коридора се чува гласа на баща му.

ИВАН

Намери ли я?

Иван отваря вратата и поглежда сина си с недоумение.

НИКОЛА

Не, няма я, но ще се върне.

Никола продължава да пере.

НИКОЛА (ПРОД.)

Сигурно е решила да се разходи повече. Говорих със съседите, ако някой я види, ще я прибере.

Никола е все по-паникьосан. Кръвта не се измива.

НИКОЛА (ПРОД.)

Ако до довечера не се появи, ще пуснем в интернет нещо и ще звъним по организациите за кучета.

ИВАН

Какви организации за кучета? Да се обадим в полицията.

Никола не успява съвсем да изчисти ризата, изстиска я и я намотава на топка. Излиза от банята.

НИКОЛА

Само те моля да не се притесняваш. Ще я намерим.

ИВАН

Защо си изпрал ризата?

НИКОЛА

Кляках да търся кучето и я изцапах.

Иван го поглежда съмнително.

ИВАН

Мусаката е готова.

НИКОЛА

Дай един плик да я прибера.

ИВАН

Сложи я на простора за малко и ела да хапнем. След това ще я изсушим.

Никола помага на Иван да се изправи и тръгват към кухнята.

26 ИНТ. КУХНЯ В АПАРТАМЕНТА НА ИВАН. СУТРИН. 11:25 ЧАСА.

26

Двамата са в кухнята. По стените около тях е пълно със снимки. На телевизора срещу него тече парламентарен контрол.

Иван сипва от мусаката в малък тиган.

НИКОЛА

Татко, няма да ям, моля те, трябва да тръгвам.

ИВАН

Прави ми компания поне веднъж де. Не знаеш какво е да ядеш сам, с години.

Иван не му обръща внимание, слага тиганчето на газовия котлон. Пуска газа и се опитва със запалката да я запали.

Никола се намесва, изважда запалката си и се приближава до баща си.

НИКОЛА

Чакай с мойта.

Иван обаче не се отмества, все едно не го чува. Накрая успява да запали котлона. Никола си прибира запалката.

Иван оставя тигана и с бавни стъпки се насочва към масата

Пуска звука на телевизора, за да слуша парламентарния контрол. Започва да вади прибори и да приготвя масата.

НИКОЛА (ПРОД.)

Кракът трябва да го раздвижваш повече. Не може по цял ден да лежиш.

Иван не отговаря. Никола кимва към телевизора.

НИКОЛА (ПРОД.)

Моля те да не ги слушаме тия боклуци точно сега.

ИВАН

Това го обясни на майка ти. Заради такива като нея тия са в парламента.

Иван се обръща към Никола сериозен.

ИВАН (ПРОД.)

Много е важно децата от малки да знаят какво е комунизъм. Жалко, че твоите не ги виждаш вече.

НИКОЛА

Това е едно от нещата, които имам да ти казвам. Изтече ми присъдата днес, от утре ще мога да ги виждам.

ИВАН

Радвай се, че поне Явор е читав, да ги наглежда, че можеше всякакъв да им се падне. Аз ако бях на негово място, щях да те съдя до дупка, голям късмет извади с него.

НИКОЛА

Татко, моля те.

ИВАН

Поне може да си спокоен, че ако майка им остане без работа, няма да са гладни.

Никола трудно прикрива, че темата му е болезнена. Иван разбърква мусаката.

НИКОЛА

Заминавам да работя в Германия.

Иван тъкмо се е обърнал с тигана и се връща към масата. Застива на място. След няколко секунди в пълна тишина се приближава до чинията и изсипва муската вътре. После оставя тиганчето в мивката, като със салфетка старателно го забърсва.

Иван се протяга и спира звука на телевизора.

Накрая се обръща към Никола.

ИВАН

Кога?

НИКОЛА

В другиден.

ИВАН

А затвора?

НИКОЛА

Какъв затвор? Присъдата е условна.
Преди малко ти казах, но не ме
слушаш. Последния подпис мина днес.

ИВАН

Защо не ми каза по-рано?

НИКОЛА

За да не можеш да ме разубедиш.

ИВАН

И какво ще правиш в Германия?

НИКОЛА

Ще работя.

ИВАН

Там ако пребиеш някой, не е като
тука – условна присъда. Швабите могат
да се бият.

НИКОЛА

Всичко е уредено. През Пламен. Ще
разкарвам строителни работници с бус
по обектите.

ИВАН

Какво ще разкарваш, ти не знаеш
немски. Една табела не можеш да
прочетеш.

НИКОЛА

Фирмата е българска и хората са
предимно българи. Е ще гледам да го
науча.

ИВАН

Ще научиш на 50 години? Само теб те
чакат там. Нали имаш работа? Кой ти е
напълнил главата с тия глупости.
Курвето?

НИКОЛА

Не я наричай така.

ИВАН

И кво, ще замине и тя, да ти висне на
врата и да ти харчи парите.

НИКОЛА

И тя ще работи и ще ти пращам и на теб.

Иван се разсмива силно и става от масата. Отива до мивката и пуска водата. Вади от шкафа над мивката малък плик с лекарства и взима хапче за кръвно. Налива си голяма чаша с вода и пие продължително.

ИВАН

Ще ме вкараш в гроба. От глупост на глупост. Къде е това земетресение, да тресне поне като хората и да приключи веднъж завинаги тая мъка.

НИКОЛА

Ще говоря с мама, да идва да те наглежда. Може и да се помирите.

ИВАН

Само през трупа ми. Нямам нужда никой да идва да се грижи за мен. Особено майка ти.

Иван хваща бастуна си и тръгва да излиза от кухнята.

ИВАН (ПРОД.)

Ела да ти оправим ризата и да си лягам, че днес не се търпи.

НИКОЛА

Нали щеше да ядеш?

ИВАН

Отяде ми се.

Иван излиза от кухнята.

Никола стои замислен за момент над чиниите с храна. Камерата остава за дълго на празната маса и недокоснатите чинии, от които все още излиза пара.

27 ИНТ. СПАЛНЯТА НА ИВАН. ОБЯД. 12:20 ЧАСА

27

Иван и Никола са в спалнята. Вратата на терасата е широко отворена. Никола сваля бялата риза от простора и я подава на баща си.

Иван държи в ръце стара ютия и глади ризата на сина си върху пожълтяла дъска.

Стаята е тясна и препълнена с мебели, но всичко по тях е старателно подредено. По стените висят гоблени (целият апартамент изглежда сякаш е аранжиран от жена, която отдавна не живее в него).

Над леглото има черно-бял портрет на красива млада жена с дълги къдрици. Иван глади продължително, докато Никола седи на ръба на леглото и мълчи. Единственият звук, който нарушава тишината в стаята, е от странното издишане на ютията, докато от нея излиза пара. Атмосферата е тягостна и напрегната.

НИКОЛА

На колко години беше Стефи?

ИВАН

На 8. Белгийска овчарка.

НИКОЛА

Татко, така е добре. Сто неща имам да правя.

ИВАН

Още малко. Нали знаеш, по дрехите посрещат... С намачкана риза нищо не можеш да свършиш.

Иван изключва ютията и подава ризата. Никола я облича. Иван се приближава до него и грубите му от труд ръце докосват внимателно яката, за да я донаместят върху врата му.

ИВАН (ПРОД.)

Най-накрая да те видя спретнат.

Никола се поглежда в огледало от вътрешната страна на една от вратите на гардероба. Ликът на баща му също попада в отражението. Дватама си приличат по странен начин.

Никола и Иван се вглеждат в отражението, Иван се отдръпва.

НИКОЛА

Виж, исках да ти се извиня за...

ИВАН

Недей. Няма смисъл. Няма никакъв смисъл.

НИКОЛА

Искам да те помоля за прошка. Знам, че не звучи убедително, но... съжалявам за всичко.

Иван изглежда изненадан от думите на сина си. Не е очаквал подобно нещо и не знае как да реагира.

ИВАН

Айде, нали бързаше. Оправяй се, да не
закъснееш.

Иван се колебае за момент дали да не му каже още нещо, но се обръща и излиза. Никола остава сам в препълнената стая. От отворената врата на терасата се чува как вятърът разлюлява дрехите на простора.

28 ИНТ/ЕКСТ. МИКРОБУСЪТ НА НИКОЛА. НЯКЪДЕ ИЗ СОФИЯ. ОБЯД. 13:10 ЧАСА.

28

Никола шофира нервно микробуса и се опитва да избегне поредното задръстване. Прозорецът до него е отворен. Никола е наклонил глава настрани сякаш изпитва удоволствие от вятъра, който гали лицето му. Това го успокоява.

Внезапно от задната част на буса се чува странен звук (нещо като силно издрънчаване). Никола спира веднага встрани от пътя, и изчаква дали звукът ще се повтори.

Въпреки че не се чува нищо, той слиза от буса и отваря багажника. Кучето се е изтърколило в дъното и всичко е изцапано с кръв.

Никола се оглежда, за да е сигурен, че никой няма да го види и побутва трупа с ръка. Кучето не мърда. Никола го бута още един път, но то остава неподвижно, подгизнало в кръв.

Никола затваря багажника и остава замислен до пътя, по който минават коли.

29 ИНТ. ВЕТЕРИНАРНА КЛИНИКА, ДО ЗООПАРКА. ОБЯД. 13:30 ЧАСА.

29

Никола нахълтва в предверието, носейки тялото на Стефка увито освен в подгизналия от кръв плат и в голям найлон.

Свалил е ризата и отново е по анцуг.

На две пейки отпред седят няколко човека със своите животни. Никола ги подминава и стремглаво продължава навътре, като отваря стъклена врата с гърба си. В кабинета за преглед има жена, която държи клетка със заек и ветеринарна лекарка. Никола тръгва към нея.

ВЕТЕРИНАРКА 1

Кажете, господине. Какво се е случило.

(лекарката се обръща и вижда Никола, който в този момент, полага трупа на кучето на масата).

НИКОЛА

Кучето ми... Блъсна го кола. Не знам дали е живо. Моля ви да го прегледате.

Жената прави знак на другата и тя извиква по микрофон лекар по спешност.

ВЕТЕРИНАРКА 1

Ама, как... само секунда... Сложете я бързо тук.

Никола поставя тялото на Стефка на легло пред него и се дърпа настрани, без да излиза.

Ветеринарката се обръща към жената със заека.

ВЕТЕРИНАРКА 1 (ПРОД.)

По два пъти на ден от дегана за 5 дни и после идвате да видим, кога ще махаме зъбите.

Жената със заека излиза, оглеждайки тялото на Стефка и Никола. Ветеринарката бързо се насочва към масата, на която е кучето.

ВЕТЕРИНАРКА 1 (ПРОД.)

Какво се е случило?

Докато Никола отговаря, лекарката започва да опипва и да оглежда кучето. Гледа раната на главата, гръдния кош, корема.

НИКОЛА

Блъсна я кола. Бях я извел на разходка и я пуснах без каишка пред блока и докато се обърна...

Ветеринаркатаите оглеждат внимателно тялото на кучето.

ВЕТЕРИНАРКА 21

Кога се е случило това?

НИКОЛА

Преди няколко часа.

ВЕТЕРИНАРКА 1

А защо не я доведохте по-рано?

НИКОЛА

Губи ми се времето. Няколко часа, половин час. Вече не знам точно. Не може ли просто да я прегледате и да видите дали случайно не е жива?

ВЕТЕРИНАРКА 1

В какво състояние я намерихте?

НИКОЛА

Ами, на асфалта, легнала, не мърдаше, не отговаряше. Имаше кръв и...

ВЕТЕРИНАРКА

Мхм. Екскременти и урина да сте забелязали до нея?

НИКОЛА

Да, имаше. Сигурно от страх, уплашила се е.

ВЕТЕРИНАРКА 1

Ами за съжаление не е от страх господине. Това се случва, когато животното почине, организмът автоматично изкарва всичко.

НИКОЛА

Какво искате да кажете?

ВЕТЕРИНАРКА 1

Кучето е починало на място от удара. Вероятно е блъснато с висока скорост, защото освен видимата рана на главата има кръвоизлив и оток на вътрешните органи, както и фрактури на гръдния кош. Поне не се е мъчило. Не е имало какво да направим, дори да сте дошъл по-рано. Съжалявам.

Никола реагира на новината, сякаш досега е мислил, че кучето може и да е живо. Хваща се за главата и седи замислен в една точка.

ВЕТЕРИНАРКА 1 (ПРОД.)

Ако искате можем да я кремираме, работим с „peace for pets“ и те ще вземат тялото от тук директно, за да не се занимавате.

НИКОЛА

Кремирате? Да, ами, не знам, може.

ВЕТЕРИНАРКА 1

Добре, понеже ме чакат и други пациенти отпред, вземете кучето моля и да го пренесем отзад, където колегите ще се погрижат. След това като излезете, вляво по коридора ще платите: ориентировъчно ще ви е: съхранение на труп – 100 лв. и единична кремация за животно от 25 кг до 50 кг – 450 лв. или груповата мисля, че беше към 250лв. Там ще ви кажат.

НИКОЛА

Какво, единична, груповая кремация, колко? Вие луди ли сте? 600 лв. да платя за умряло куче?

ВЕТЕРИНАРКА 1

Това са цените, може да проверите и сам. Ние предлагаме услугата за ваше улеснение, но ако не можете, ако не искате... вие си решавате. Само, ви моля да побързате, че хората чакат.

Никола взима кучето и излиза от кабинета без да промълви нищо повече.

30 ЕКСТ. УЛИЦА ДО ВЕТЕРИНАРНАТА КЛИНИКА ОБЯД. 14:20 ЧАСА.

30

Никола върви по улицата пред ветеринарната клиника и се оглежда сякаш търси нещо.

След стотина метра пресича улицата и стига до сграда с банкомат.

Никола пъха дебитната карта в устройството и проверява наличността, с която разполага – банкоматът изписва 111.20 лева.

Никола прибира картата. Изглежда напрегнат.

31 ЕКСТ. СЕРВИЗ/ ИНТ. СЕРВИЗ. 14:35 ЧАСА.

31

Никола спира пред сервиз в краен квартал.

Слиза и с бърза крачка се насочва към халето. Оглежда се, търси някого. Пресреща го майстор.

НИКОЛА
Извинявай, къде е Асен?

МАЙСТОР
Излезе преди малко.

НИКОЛА
Кога ще се върне.

МАЙСТОР
По-рано от един-два часа, се
съмнявам...

Никола сумти. Изважда телефона и му звъни. Асен не му вдига.

Никола пак се приближава до майстора. Сочи към буса, който седи в края на халето разглобен.

НИКОЛА
Защо никой не работи по буса?

МАЙСТОР
Асен си го работи, казал ни е да не
го пипаме.

НИКОЛА
Трябваше да е готов вчера.

МАЙСТОР
За тия работи с Асен.

НИКОЛА
Изглежда сякаш не сте го пипнали.

МАЙСТОР
Братле, ако не днес, утре, къв е тоя
зор. Не е излизала неоправена кола
оттука.

Майстора се насочва към друга кола. Никола се завърта да огледа още веднъж за Асен и тръгва.

32 ИНТ. ПАНЕЛЕН БЛОК. КОРИДОР. ОБЯД. 15:00 ЧАСА.

32

Мария (майката на Никола), 70 годишна, в домашен пенъоар отваря входната врата на блока. Отпред стои Никола. Мария го прегръща и двамата влизат.

Докато Никола се събува, майка му закача якето на закачалката.

МАРИЯ

Давай, че всичко изстина. Защо се забави толкова?

НИКОЛА

Нямам никакво време. Минавам да те видя как си и продължавам. През нощта усети ли нещо? Не вдигаш като ти звъня, много ме ядосваш.

МАРИЯ

Добре съм. Няма щети никакви. 77-ма какво земетресение ни удари. Това снощи нищо не беше.

Никола оставя обувките си в коридора и тръгва по дългата цветна пътека на земята.

Обстановката е по-семпла от тази при баща му. Всичко е по-изчистено, но обзавеждането също е старо. По стените има стари черно бели снимки.

33 ИНТ. ПАНЕЛЕН АПАРТАМЕНТ. КУХНЯ И ТЕРАСА. ОБЯД. 15:00 ЧАСА.

33

Никола седи от едната страна на малка кухненска маса, на която има над пет вида домашно приготвени ястия – голяма тава с мусака (същата като при баща му), кофичка кисело мляко, чиния с туршия, нарязан хляб и тенджера със супа.

Мария слага от мусаката, докато Никола гледа замислено през прозореца. Стар телевизор работи със спрял звук.

МАРИЯ

Звънях на Ваньо за рождения ден, миналата седмица. Не вдига, не се обажда. Преди поне вдигаше като му звъня. Мимето и тя не ми вдига...

НИКОЛА

Лекарствата взимаш ли ги, както се разбрахме?

МАРИЯ

Абе взимам ги, ама да ти кажа никакъв ефект нямат. Тия сегашните лекари имам чувство, че нищо не разбират. Айде яж, че вече всичко изстина... искаш ли да ти стопля супата? Дай...

НИКОЛА

Мамо, седни и се успокой, моля те.

Мария поглежда Никола и замръзва с черпак в ръка. Двамата се гледат за момент.

МАРИЯ
Изглеждаш притеснен. Какво има?

НИКОЛА
Вълнувам се, днес ми беше последния
подпис от присъдата.

МАРИЯ
Не си ли до 2020 осъ...

НИКОЛА
(с усмивка)
Не, не съм. Днес изтече.

Мария гледа с недоумение.

МАРИЯ
Премълчава ли се такова нещо бе,
майче?

НИКОЛА
Нали ти казах миналата седмица?

Мария прегръща Никола и го целува силно по бузата.

МАРИЯ
Никола не си ми казал нищо. Ако знаех
щях да се подготвя, да ти направя
нещо специално... И сега? Ще видиш
децата?

НИКОЛА
Утре мога да ги видя, да.

МАРИЯ
Урааааа! Знаеш – аз без теб там не
ходя. Въпреки, че ми е много мъчно за
Петето.

НИКОЛА
Заминавам за Германия.

Мария се обляга на стола си.

МАРИЯ
Моля?

НИКОЛА
Другиден заминавам за Германия.

МАРИЯ

На почивка?

НИКОЛА

Да работя.

МАРИЯ

Че то може ли? Ти си осъждан? Там кой ще вземе осъден човек на работа?

НИКОЛА

Мамо, присъдата беше условна. Имам даже две препоръки от завода.

Изражението на Мария рязко се променя, става сериозна.

МАРИЯ

Никола, спри да се шегуваш така, ще получа инфаркт.

НИКОЛА

Не се шегувам, мамо. Вчера ми беше последния работен ден. Днес и утре имам хиляда неща да свърша и тръгвам, заедно с един колега ни прашат.

МАРИЯ

Ама как така бе, майче? Защо не си ми казал?

НИКОЛА

За да не можеш да ме разубедиш.

Мария е на път да се разплаче.

МАРИЯ

Кой ви праща? Нямате пари за наема ли? Ако не ти стигат парите, ще намерим, ще дойдете при мен да живеете.

НИКОЛА

От завода ни изпращат. Просто не издържам повече. Имам нужда от промяна. Искam да започна на чисто.

МАРИЯ

Забранявам ти.

НИКОЛА

Вече съм го решил. За добро е.

МАРИЯ
(разстроена)
Аз съм ти майка и ти забранявам да
правиш такива глупости.

Никола отива до нея и прави опит да я прегърне – тя не му позволява и се изправя, отваря вратата на терасата и излиза.

Никола остава за момент до масата, след което излиза на терасата при майка си.

Камерата остава задълго вгледана в двете порции мусака и приборите, които са прилежно подредени встрани от тях.

34 ЕКСТ. ТЕРАСА В АПАРТАМЕНТА НА МАРИЯ. ОБЯД. 15:45 ЧАСА.

34

Мария е загледана в панелните сгради, които закриват гледката към Витоша. В краката ѝ има голям леген с изпрани дрехи и чаршафи. Изглежда овладяна. На простора висят двайсетина дървени щипки. Никола е застанал до нея.

НИКОЛА
Германия е на един ден с кола, има и евтини полети. Мога да отскачам за някой уикенд. Ще прашам пари, всичко ще бъде наред. Ще говоря с децата да идват...

Мария не отговаря, а се навежда и започва да простира.

МАРИЯ
Стига си говорил глупости. Знаеш, че Петя никога няма да ги пусне. Трябва да говориш с Явор, той може да ѝ повлияе. Късмет извадихте всички с него, но не го осъзнаваш и направи огромна грешка ти. Можеха да те вкарат наистина в затвора, заради мъжката ти гордост, която цял живот ти пречи.

Никола не издържа.

НИКОЛА
Знам, знам, голям късметлия съм.
(саркастично)
Ако остана обаче, не знам дали следващия път няма да го убия. Имам нужда от промяна, мамо. Имам нужда да се махна от това място, за да не му размажа черепа следващия път.

В очите на Никола се чете силна злоба и омраза, майка му се стряска, но успява да прикрие страха си.

МАРИЯ

На баща ти каза ли?

НИКОЛА

Да, подкрепи ме и се зарадва.

Майка му го поглежда изпитателно. Никола успява да се сдържи.

МАРИЯ

Естествено, защото знае аз как ще реагирам, винаги прави напук. И въобще не помисли за мен. Ама хайде, мен ме остави, ще се оправя, ами ти?

Никола вдига рамене.

НИКОЛА

Какво аз, всички го правят, защо аз да не мога.

Мария клати глава не вярващо.

МАРИЯ

Ако нещо стане. На години си, представи си, получиш инфаркт. На кой ще звъннеш?

НИКОЛА

Майко, това е Германия, там хората си помагат.

МАРИЯ

Помагат те. В тоя живот едно съм научила: можеш да разчиташ само на себе си и на майка си.

НИКОЛА

Плюс това съм добре. Здрав съм... Децата утре ще ги видя и като поискат да им дам пари? Имам 100 лева до края на месеца. Кажи ми какво правя като поискат да им помогна за нещо? Ако не е Ива, ще трябва да дойда да живея при теб. Не мога повече така.

Мария не го слуша.

МАРИЯ

Малката курва ти е напълнила главата с глупости? Тя се гласи да идва с теб, нали?

Никола не отговаря. Мария клати глава многозначително.

МАРИЯ (ПРОД.)

Ще отидете и при първия проблем, ще си хване някой богаташ. Как един път не ти се падна нормално момиче. От боклук, на боклук... и в затвора се стига.

Никола стои загледал в сградите и прелитащите около тях птици. Слънцето е високо в небето.

НИКОЛА

(овладян и спокоен)

Спокойно, всичко е уредено. От завода ни изпращат. Там отварят някакъв нов, огромен до Хамбург и търсят опитни кадри. Харесали са ни как работим и директорката ни помага да заминем. Имаше конкурс и го спечелих. Даже и препоръка ми дадох, не мога да повярвам.

Мария го гледа натъжена.

МАРИЯ

Браво ли очакваш да ти кажа? Ти не знаеш немски, бе майче. Само теб те чакат там. Голяма глупост си направил, че си си напуснал хубавата работа.

НИКОЛА

Ако сега не пробвам, после цял живот ще съжалявам.

МАРИЯ

Какъв живот бе майче...

Никола видимо иска да се махне.

НИКОЛА

Ще говоря с татко да идва да те вижда. Вече му е минало. Ще се одобрите. А ако, дай боже, ми потръгне ще ви дръпна и теб и децата.

Майка му клати глави в недоумение и не отговаря, продължавайки да простира. Никола стои до нея без да говори. Слага ръка на рамото и сякаш иска да и привлече вниманието.

НИКОЛА (ПРОД.)

Мамо. Мамо.

Мария закача последната дреха и чак тогава се обръща към Никола, който я е хванал с две ръце.

НИКОЛА (ПРОД.)

Съжалявам за всичко. Ако мога да върна времето назад бих променил много неща. Много те обичам.

Мария гледа сина си, трудно сдържа сълзите си.

НИКОЛА

Ще ти пращам пари и ще си идвам често. По-добре ще е за всички, ще видиш.

МАРИЯ

Стига, не ми се слушат глупости. Ела да вдигнем секцията.

Мария вдига празния леген и влиза обратно в кухнята, опитвайки се да скрие силните емоции, които я връхлитат.

35 ИНТ. АПАРТАМЕНТА НА МАРИЯ. ХОЛ. ОБЯД. 16:00 ЧАСА.

35

Никола и Мария са в хола – по средата има огромна паднала секция. Стените са облепени с тапети (на най-голямата стена има фототапет с водопад), от тавана виси стъклен полюлей. Никола се е привел напред и се опитва да вдигне тежката секция.

МАРИЯ

Да извикаме някой да помогне? Да не се контузиш...

НИКОЛА

Няма нужда, дръпни се да не те ударя.

Никола прави силен напън и успява да изправи секцията. Под нея има счупен порцеланов сервиз и нападали счупени предмети. Никола тръгва да ги събира, но майка му го спира.

МАРИЯ

Остави, аз ще оправа всичко.

Никола се е изпотил и се подпира на ръба на стар фотьойл. Избърсва челото си с ръка.

НИКОЛА
Може ли малко вода?

Мария излиза и след миг се връща с голяма чаша пълна с вода. Дава я на Никола и той я изпива на екс.

НИКОЛА (ПРОД.)
Утре ще мина пак.

Мария не отговаря веднага, бърка в джоба на пенъора си, откъдето вади свита банкнота от 50 лева и я подава на Никола.

МАРИЯ
Вземи да имаш.

НИКОЛА
Не. Мамо, прибирай си парите.

МАРИЯ
Това е нищо, бе, майче. Не ходя никъде. На мен за какво са ми? Вземи ги да имаш нещо в теб. Да почерпиш колегите. Това от мен го запомни, трябва да си пазиш колегите. Аз взимам пенсията след две седмици.

Никола клати глава.

НИКОЛА
Не, не, в никакъв случай. Не ми трябват пари, имам.

МАРИЯ
Откъде имаш?

НИКОЛА
И аз като тебе, никъде не ходя. По-скоро аз трябва да ти дам.

МАРИЯ
Аз имам бе майче.

НИКОЛА
Какво имаш?

МАРИЯ
Имам още 40 лева.

НИКОЛА

Имаш 90 лева за две седмици и ми
даваш половината?

Мария държи парите в ръка и не казва нищо на Никола. Той се приближава до нея и я прегръща силно. Двамата приличат на две малки фигури вкопчени една в друга по средата на бойно поле. От очите и бавно потичат сълзи.

36 ИНТ. МИКРОБУСЪТ НА НИКОЛА. НЯКЪДЕ ИЗ СОФИЯ. СЛЕДОБЕД. 16:20 ЧАСА.

36

Никола кара микробуса из улиците на София. Изражението на лицето му е напрегнато. По радиото върви електронна музика. Никола е увеличил звука докрай.

На седалката до него телефонът му не спира да звъни. Търси го Пламен.

Постепенно градската обстановка около пътя изчезва и постройките са заменени от безкрайни полета.

37 ЕКСТ. ПРЕД ВХОДА НА ПРИЮТ ЗА КУЧЕТА. СЛЕДОБЕД. 16:35 ЧАСА.

37

Никола е паркирал буса в кална улица пред входа на приют за кучета в покрайнините на града. На входната врата е нарисувано голямо куче, под което пише "Самотни лапи".

Никола търси звънец, но не намира такъв. Оглежда вратата и решава да влезе без да чука.

38 ЕКСТ. ПРИЮТ ЗА КУЧЕТА. СЛЕДОБЕД. 16:35 ЧАСА.

38

Приютът има две крила, с по двадесет и пет клетки от всяка страна. По средата между тях се намира широк циментен под, с улеи в двата края.

Клетките са пълни с кучета, които лаят непрестанно. Шумът е почти непоносим. Няколко семейства, едно от които с малко дете, се разхождат между кучетата.

Докато се оглежда за някой от персонала, Никола тръгва между клетките и разглежда кучетата. Повечето са улични и трудно може да бъде определено каква порода са. По вратовете им има номера. Щом го усещат, кучетата започват да лаят силно.

Миризмата е непоносима. Никола слага ръка пред лицето си и продължава да ходи. Кучетата стават все повече и Никола има усещане, че от двете му страни лаят стотици кучета, които искат да го разкъсат.

Детето се разплаква. В този момент Никола забелязва високо рижаво куче, подобно на това на баща му, но преди да успее да види муцуната му, то се прибира в голяма дървена къща.

От далечината в другия край на сградата се появява момиче в зелена униформа. Никола го вижда и тръгва към него.

МОМИЧЕ ОТ ПРИЮТ

Здравейте, с какво мога да ви помогна?

НИКОЛА

Здравейте, вижте... сутринта убиха кучето на баща ми... търся подобно. Или нещо горе-долу сходно. Белгийска овчарка, около 8 годишна.

МОМИЧЕ ОТ ПРИЮТ

Смисъл?

НИКОЛА

Искам да осиновя куче. Рижаво. По възможност да прилича на Белгийска овчарка. Мисля даже, че видях едно подобно. Нали нищо не се плаща при осиновяването?

МОМИЧЕ ОТ ПРИЮТ

Не е толкова просто, господине. Трябва да попълните документите.

НИКОЛА

Какви документи?

МОМИЧЕ ОТ ПРИЮТ

Предполагам, че не сте бил наш клиент преди?

НИКОЛА

Не, не съм.

Към Никола и момичето се присъединява момче в зелена униформа, което поглежда въпросително към момичето.

МОМИЧЕ ОТ ПРИЮТ

Господинът иска да осинови куче.

МОМЧЕ ОТ ПРИЮТ

Попълнихте ли документите?

НИКОЛА

Вижте, мога ли първо да се уверя, че
има това, което търся преди да
попълваме каквито и да било
документи?

МОМЧЕ ПРИЮТ

А вие какво търсите?

НИКОЛА

Елате.

Момчето и момичето се поглеждат и тръгват след Никола.

39 ЕКСТ. ВХОД ДО ПРИЮТА ЗА КУЧЕТА. СЛЕДОВЕД. 16:45 ЧАСА.

39

Никола отваря багажника на микробуса, за да покаже тялото на Стефка. За негово учудване найлонът, в който го е завил се е отворил и тялото на кучето лежи в дъното на багажника.

Всичко е подгизнало от кръв. Кучето е започнало да се вмирисва. Никола се протяга и го придърпва леко напред. Момчето и момичето се поглеждат притеснено.

НИКОЛА

Сутринта я намерих зад блока. Баща ми
много я обича и искам да му подаря
ново куче, веднага след като му кажа,
че...по възможност същото. Нали,
разбирате?

Момичето се навежда над кучето и го оглежда. Момчето се отделя леко настрани и започва да оглежда микробуса, сякаш търси следи от удар.

МОМИЧЕ ОТ ПРИЮТ

Опасявам се, че нямаме кучета от тази
порода, но имаме много по-красиви,
които с нищо няма да й отстъпват по
интелект. Елате най-добре с баща ви
да си избере и да ги опознае.

НИКОЛА

Вижте, баща ми е много стар. Аз
другиден заминавам и...нещата са
малко спешни. Не мога просто да му
кажа, че са го блъснали, без да съм
подготвил нещо...нали разбирате?

Двамата служители се споглеждат, видимо не му вярват. Никола нетърпеливо си поглежда часовника.

МОМЧЕ ОТ ПРИЮТ
А вие видяхте ли кой го блъсна?

НИКОЛА
Не, така я намерих.

МОМИЧЕ ОТ ПРИЮТА
Изчакайте тук, моля ви. Сега ще се
върна.

Никола ги поглежда, усеща, че не му вярват. Момичето влиза
навътре.

МОМЧЕ ОТ ПРИЮТА.
Кучето казвате, че е живяло само с
баща ви, така ли?

НИКОЛА
Да, той напоследък има проблеми с
краката и го е пуснал, защото аз
закъснях...а го разхождам и...

МОМЧЕ ОТ ПРИЮТ
Мисля, че е най-добре все пак да се
организирате и да доведете баща си,
за да можем и ние да го видим и да
поговорим.

НИКОЛА
Имам чувство, че не ме разбирате. Не
знам как да ви помоля..просто..

В този момент Никола вижда, че момчето е извадило телефона
си и снима от четирите му страни, сякаш търси дали не е
ударен някъде. Обръща се и вижда момичето да говори по гсма
си, сякаш обяснява нещо. Никола разбира, че не му вярват и
накъде отиват нещата.

НИКОЛА (ПРОД.)
Вие да не си мислите, че... Отръпнете
се.

Никола се качва бързо в буса и потегля.

Момчето продължава да прави снимки, докато Никола излиза
през портала с пълна газ.

Никола кара микробуса с треперещи ръце, радиото е загубило
обхват и се чува само дразнещо прашене.

Никола е толкова притеснен от случката в приюта, че не му обръща никакво внимание. В този момент телефонът му звъни. Ива го търси за пореден път. Никола решава да вдигне.

ИВА

Ехо? Цял ден не мога да се свържа?

НИКОЛА

Ще полудея, днес е ад, ще ти разкажа.

ИВА

Ще ме вземеш ли?

НИКОЛА

Чакаме се направо вкъщи към 9.

ИВА

Ама чакай, как вкъщи, искам...

НИКОЛА

Не мога да говоря.

ИВА

Къде си? Ехоо...

НИКОЛА

Към 9 вкъщи.

Никола ѝ затваря без да я доизслуша. Обхватът на радиото се връща. Тече предизборна дискусия. Никола сменя станциите. Минава през няколко, но по тях също вървят скучни, публицистични предавания или коментари за земетресението. Най-накрая Никола попада на спортно предаване.

Заслушва се и продължава да кара с висока скорост по булевардите. Времето изглежда мрачно, сякаш всеки момент ще завали.

НИКОЛА (ПРОД.)

Майка му дееба.

Никола се чуди какво да прави. Стреснат е.

41 ЕКСТ. МИКРОБУСЪТ НА НИКОЛА. ПЪТ ВЪВ ВИТОША. СЛЕДОБЕД. 17:55 ЧАСА.

41

Микробусът се движи по тесен планински път, по който не минават други коли. Около пътя има гъста гора.

В далечината се вижда работещ комин на индустриално предприятие.

Микробусът подминава предприятието и отбива от черния път, продължавайки да се движи по още по-тесен път, по който едва минава.

След няколко минути Никола стига до рядка гора и спира.

42 ЕКСТ. ГОРА ВЪВ ВИТОША. СЛЕДОБЕД. ЗАЛЕЗ 18:00 ЧАСА.

42

Никола отваря вратата на буса и скача в калта.

Никола отваря багажника. Взима черен кози крак и вдига внимателно трупа.

Местността е напълно изолирана от главния път и не се чуват никакви звуци. Мястото изглежда зловещо, осеяно е с много килнати и изсъхнали дървета.

Никола носи трупа и след петдесет метра го пуска на земята. Обръща се и вижда в далечината София. Въздухът над града изглежда изключително мръсен.

В този момент телефонът му започва да звъни – баща му. Затваря му и изключва телефона си.

Навежда се да вземе козия крак, но баща му звъни повторно. Никола му затваря за втори път. Започва да копае с огромно усилие, защото козият крак е изключително неудобен.

Копането е дълго и изморително. След десетина минути Никола е успял да изкопае нещо като дупка. Развива трупа от окървавено одеало. Гледката на мъртвото куче е непоносима. Поглежда ръцете си, които са покрити в кал. Пръстите на едната са леко разкървавени. Никола се навежда и погалва кучето по главата. Очите му са затворени.

Никола поглежда по посока на града. София е скрита под тежка мараня. Никола остава загледан за няколко секунди, след което взима внимателно трупа и го полага в дупката, като преди това сваля медальона с името на Стефи и го прибира в джоба си.

След като го намества слага ръка на тялото, задържа я за няколко секунди (сякаш се сбогува с кучето) и започва да го зарива. Изражението на лицето му е каменно.

После Никола се връща до микробуса, вади една бутилка с минерална вода и започва да си мие ръцете. Калта се слива с кръв.

43 ЕКСТ. ЗАВОД ЗА МЕТАЛИ В ПОКРАЙНИНТЕ НА СОФИЯ. ЗАЛЕЗ. 19:10
ЧАСА.

43

Никола паркира микробуса в паркинга, който сега е препълнен.

Слиза от буса, заключва го и тръгва. Навсякъде около него се разминават електрокари, носещи големи палета.

Никола минава по протежение на целия завод и стига до караваната на Пламен. Почуква и Пламен отваря видимо бесен, облечен в мръсен син гащеризон с червена шапка на Ферари на главата си.

ПЛАМЕН

Айде бе, реших, че са те затворили в пандиза. Трийсет пъти ти звънях. Бусът не е готов, нали?

НИКОЛА

Не е.

ПЛАМЕН

Знаех си, майка му дееба скапана. Трябваше да отидем при Краси.

НИКОЛА

Утре ще отидем заедно и ще оправим всичко.

ПЛАМЕН

Сигурен бях, че тоя ще ни преебе. Ще му разбия главата като го видя.

Пламен влиза обратно в караваната и след десет секунди излиза носейки бяла папка в едната си ръка и найлонов плик в другата.

ПЛАМЕН (ПРОД.)

Ела, да се напием като свине. И да приключим с тая цялата бумашина.

Никола тръгва след Пламен. Двамата вървят бавно покрай оградата на склада.

Зад оградата има широко поле, което постепенно остава зад тях.

В далечината зад полето се вижда безкрайна редица от панелени блокове, които също се смаляват.

Пламен вади цигара и я пали.

44 ЕКСТ. ЗАВОД ЗА МЕТАЛИ В ПОКРАЙНИНТЕ НА СОФИЯ. БАИР. ВЕЧЕР.
19:15 ЧАСА

44

След няколко минути двамата стигат до широка площадка, която се намира по средата на огромния завод.

Земята е покрита с фасове и празни кенчета от бира. Никола и Пламен застават в средата на площадката, заобиколени от боклуци.

Вече е тъмно. Пламен оставя плика с бирите на земята като изважда две. Подава едната на Никола и отваря своята.

В подножието се въртят бездомни кучета.

НИКОЛА

Точно тука ли?

ПЛАМЕН

Точно тука преди 14 години ми беше първия работен ден. Искам да се сбогувам с тва място.

НИКОЛА

В най-голямата прах и мръсотия?

ПЛАМЕН

В най-голямата.

Двамата мълчат за секунда без да казват нищо.

ПЛАМЕН (ПРОД.)

Айде, честито. Дано нямаш повече взимане даване със скапаните куки.

НИКОЛА

Наздраве.

Никола започва да пие от бирата (сякаш може да я погълне на екс). Пламен също отпива.

ПЛАМЕН

С децата говори ли?

НИКОЛА

Утре, ако изобщо ме оставят да им кажа нещо.

ПЛАМЕН

Деца са, нормално. Ще им мине. Аз с моя не мога да се гледам също. Ще му мине и на него.

Никола отпива отново от бирата си.

НИКОЛА
Кучето на баща ми го уби кола
сутринта.

ПЛАМЕН
Стига, бе? Той как го прие?

НИКОЛА
Не съм му казал.

ПЛАМЕН
Кажеш честно?

НИКОЛА
Цигари имаш ли?

ПЛАМЕН
Нали не пушиш?

НИКОЛА
Не пуша.

ПЛАМЕН
Имам. Всичко имам аз.

Пламен бърка в джоба на анцуга си и вади голям, добре навит
джойнт. Поднася го под носа си и вдишва от него.

НИКОЛА
Ааа, не, не. Аз съм пас.

ПЛАМЕН
Абе пас, да не си педерас, че да си
пас? НИКОЛАС...

Пламен подава на Никола бялата папка, която държи в ръцете
си. Никола я отваря и вижда вътре препоръката.

НИКОЛА
Ебаваш се? Как?

ПЛАМЕН
Не питай... Ама нали си ми приятелче,
не мога да те оставя на кучетата...

Никола е зачетен в препоръката си. Пламен "изглажда" джойнта
с пръсти. Заглежда се към града.

ПЛАМЕН (ПРОД.)

Само жените ще ми липсват, копеле. И Витоша...сутрин като я погледна тая планина и ми прилича на две готини, меки цици... ония там кви са хипопотами всичките, ще видиш... Ама ще им свикнем, какво да правим. Човек свиква със всичко.

НИКОЛА

Мислиш ли?

Пламен поглежда приятеля си.

НИКОЛА (ПРОД.)

Да бяхме на 30, щеше да е по-лесно.

ПЛАМЕН

Щеше. Ама имаш ли избор?... Тука останаха само комунисти, мутри, пенсионери и ние. Да бяха дошли тука руснаците, вместо да ходят в Украйна, да ни освободят пак, да им еба майката.

НИКОЛА

И без това целия народ ги чака.

ПЛАМЕН

Егати и народа лайнян продажен.

Двамата отпиват от бирите и за момент мълчат. Слънцето пада още по-ниско и над София започва да притъмнява.

Пламен тупва Никола по рамото. Опитва се да го ободри.

ПЛАМЕН (ПРОД.)

Моят човек каза, че ни чакат там, всичко е уредено. Alles gut! Ти си си подготвил парите, нали?

Никола се опитва да се усмихне.

НИКОЛА

Подготвил съм всичко.

ПЛАМЕН

Сериозно те питам.

НИКОЛА

Да бе, всичко е готово....Не знам на децата какво да кажа обаче.

(MORE)

НИКОЛА (ПРОД.)

Иван не съм го виждал от една година.
Напълно ме е изтрил от живота си.

ПЛАМЕН

Абе като се видиш с тях нещата ще се
наредят сами... кажи им, че ще прашаш
кинти и всичко ще заспи... Само с оня
Явор трябва да внимаваш. Ще си траеш
бе. Ще му се извиниш, ако трябва пред
тях. Не е толкова сложно, нали?

НИКОЛА

Искрено се надявам да не го видя
пак, щото тоя път ще го приключача.

ПЛАМЕН

Никой няма да приключваш, ще му се
извиниш пред децата и Петя и ще
приключиш с тая работа.

Никола се усмихва ехидно и отпива от бирата.

ПЛАМЕН (ПРОД.)

С Ива говори ли?

НИКОЛА

Довечера.

ПЛАМЕН

Ти си знаеш. Ама ще се преебеш. Тя те
обича много. Правиш страшни глупости.

В далечината се чува кучешки лай преливащ в клаксони от
автомобили. Хората започват да си тръгват от работа и в
завода наставка оживление.

Пламен лапва джойнта и го пали.

ПЛАМЕН (ПРОД.)

Виктор вчера идва, не го бях виждал
отдавна.

НИКОЛА

И?

ПЛАМЕН

Видял се с Ферти, копеле...

НИКОЛА

Аре стига бе, къде е? Толкова ми
липсва тва копеле..

ПЛАМЕН

Слушай, слушай...

НИКОЛА

Как е той, не съм го виждал 10 години. В Америка ли е бил?

ПЛАМЕН

Май да, при сестра си доколкото разбрах е бил...

НИКОЛА

Ясно...Ферти, копеле..

ПЛАМЕН

Та преди няколко седмици, от нищото се появява Ферти и звъни на вратата на Виктор.

Пламен подава джойнта на Никола. Първоначално той само го гледа, но след това го хваща и си дръпва силно. След като се закашля, дръпва отново и го връща.

ПЛАМЕН (ПРОД.)

Виктор си е у тях. Рано сутринта. Къркал цяла нощ. И така. Ферти звъни. Вики му отваря, гледа го. Ама нещо изглежда странно, мръсен, с дълга коса и брада..както и да е. Кани го Вики вътре, Ферти влиза, сяда на масата и моли Виктор да излезе с него да се разходят из квартала, както едно време. Супер странно, знаеш му на Ферти глупостите... както и да е. Цял ден обикалят,минават през 39то,през 81но,пият биричка, всичко ОК и вечерта се прибират. Влизат в апартамента и Ферти го пита дали може да се изкъпе, копеле. Тва вече е супер странно, нали. Ама Вики въобще не се замислил и му вика ОК, брат - къпи се.

Пламен си дръпва от джойнта и продължава.

ПЛАМЕН (ПРОД.)

Къпе се Ферти, Вики си върши нещо из тях, чака жена му да се прибере и в един момент Ферти излиза от банята. Приближава се до Виктор, целува го по устата, прегръща го копеле, и му казва, че го обича. Вики парализиран, не знае кво се случва.

(MORE)

ПЛАМЕН (ПРОД.)

И докато се опомни – Ферти отваря спокойно вратата на балкона, излиза и без да каже нищо – скача, брат. Е така, от 12-я етаж.

ПЛАМЕН (ПРОД.)

Долу на мармалад, копеле.. Чегъртали са го...

.....Е такива неща ме изкарват от релси.... Много сваятно момче беше... Кой знае как са му ебали майката...А Вики супер тъжен ми се стори. Беше дошъл да поговори с някой. Жал ми стана да му кажа, че заминаваме.

НИКОЛА

Ако кажеш го качваме в буса с нас и го спасяваме и него.

Никола отново дърпа от джойнта, изглежда разчувстван.

ПЛАМЕН

Ако зависи от мене ще взема един бус със 7 милиона места и ще спася всички, копеле...

Двамата мълчат за момент.

НИКОЛА

Погребението минало ли е?

ПЛАМЕН

Минало е.

НИКОЛА

Ферти...най-умното копеле от всички...а баща му какъв пич беше... той жив ли е?

ПЛАМЕН

Жив е.

Двамата приятели отливат по малко от бирите, които държат в памет на Ферти и продължават да стоят, без да говорят, загледи в тъмната нощ.

Изведнъж без да казва нищо Никола прави няколко крачки встрани и взема изсъхнал клон. Връща се пред Пламен, разкъсва тениската си и забива клона в гърдите си. Прави няколко движения, които го разрязват и започва с ръце да отваря гръдния си кош.

Пламен седи встрани, отпива от бирата си и не отразява Никола. След няколко секунди Никола бърка в себе, изважда сърцето си и го поднася към Пламен.

НИКОЛА

Каж ми е тва за какво е измислено?
Цял живот ми пречи. Заради е тва,
нищо не направих... щото ме е страх и
почва да бие всеки път...за какво
бие, като с нищо не ти помага...

Пламен поглежда сърцето в ръката на Никола. То изглежда сякаш все още бие. Никола го изхвърля небрежно в полето и отпива от бирата си.

Сърцето пада в тревата и мигновено около него се събират няколко кучета, които първо започват да го ближат, а след това го разкъсват със зъбите си.

45 ИНТ/ЕКСТ. МИКРОБУСЪТ НА НИКОЛА ПРЕД ПАРКИНГА НА ЗАВОДА ЗА МЕТАЛИ. НОЩ. 21 ЧАСА.

45

Никола отваря рязко очи и се събужда внезапно. Позата, в която е заспал, е толкова изкривена, че когато се раздвижва, без да иска натиска вратата, на която се е подпрял, тя се отваря и той изпада на земята.

Изправя се, подпира се на буса и започва да повръща. Лошо му е от марихуаната.

След като спира да повръща, оглежда тялото си, сякаш проверява дали всичко е на място. После вади бутилка с вода и я излива върху главата си.

46 ИНТ. МИКРОБУСЪТ НА НИКОЛА. НЯКЪДЕ ИЗ СОФИЯ. 21:30 ЧАСА.

46

Никола кара микробуса. Радиото е спряно. Прозорците са затворени. Софийските улици изглеждат празни, а небето вече е ясно и луната свети силно над тях.

47 ИНТ. ПОЛУЕТАЖ ПРЕД АПАРТАМЕНТА НА НИКОЛА. 22:25 ЧАСА.

47

Никола слиза от асансьора пред апартамента си. Преди да влезе вкъщи, вади телефона и се обаждат на баща си.

НИКОЛА

Ало, татко... да, спокойно... Не, не съм... Утре... Да, утре... Сигурен ли си? Не може да е била тя?... Как си я видял от толкова високо?...

(MORE)

НИКОЛА (ПРОД.)
 Всичко е наред, да, заминаваме,
 заминаваме...да. Утре ще дойда,
 обещавам!... Добре... Утре ще
 говорим...лягай сега и почивай.

Никола затваря телефона.

48 ИНТ. АПАРТАМЕНТ НА НИКОЛА. КОРИДОР. НОЩ. 22:30 ЧАСА.

48

Никола отваря вратата и влиза. Сваля обувките си и за момент остава седнал на шкафа под закачалката.

Коридорът е тъмен, но от кухнята идва светлина и се чува течаща вода. Никола изглежда няма желание да отиде там и да се срещне с Ива.

49 ИНТ. АПАРТАМЕНТ НА НИКОЛА. КУХНЯ. НОЩ. 22:35 ЧАСА.

49

Никола влиза неуверен в кухнята. Там Ива готви и не го чува. Масата е подредена като за празник. Той я докосва, тя се стряска, обръща се и се мята на врата му.

ИВА
 Ехо... Какво става??? Не вдигаш, не
 се обаждаш? Всичко наред ли е? С
 Пламен чу ли се? Беше се побъркал да
 ти звъни, не си му отговарял във
 Вайбър, никъде. В крайна сметка имаш
 препоръката, разбра ли?

Ива го оглежда внимателно. Никола сяда на един от столовете до масата. Изглежда преуморен.

НИКОЛА
 Стефка я блъсна кола.

Ива е стресната.

ИВА
 Как така? Ама... къде, какво стана
 точно, жива ли е?

Никола поклаща глава отрицателно.

НИКОЛА
 Сутринта се замотах и баща ми я
 пуснал сама навънка... после ходих по
 клиники... абе... накрая я погребях.

В този момент тенджерата на печката започва да свири.

ИВА

Лелеее, ужас... Как бе, как точно сега ще стане това...?! А баща ти как го прие, сигурно е бил съсипан? Защо не ми се обади да дойда.

НИКОЛА

Не съм му казал.

Ива го поглежда въпросително. Никола се оправдава.

НИКОЛА

Не можах. Много е привързан към нея.

ИВА

И какво ще правиш?

Ива се обръща и отива да провери тенджерата на печката. Никола поглежда през прозореца в тъмната нощ.

ИВА

Трябва да му кажеш, иначе ще я чака и като разбере ще стане още по-страшно.

Ива разбърква манджата.

ИВА

С Пламен говори ли за парите, ще ти даде ли? Каза ли му, че не си ги събрал?

НИКОЛА

Не можах да му кажа. Утре ще го помоля или ще измисля нещо.

ИВА

Какво ще измислиш?

НИКОЛА

Не знам, ще взема кредит, ако трябва. Нали сега дават някакви бързи.

Ива поглежда Никола въпросително.

ИВА

Никакъв кредит няма да взимаш, просто помоли Пламен, той ще ти даде и ще му ги върнеш като вземете първите пари в Германия.

НИКОЛА

Ти твоите ги пазиш, нали?

ИВА

370 имам, за три седмици, ок съм.

Никола хвърля поглед на оставените пари и отново се взира отчаяно през прозореца.

ИВА (ПРОД.)

За заминаването няма ли да кажеш нещо? Всичко наред ли е?

НИКОЛА

Може ли да си почина за една секунда?

ИВА

Ти си почиваш.

Ива изчаква половин минута, режейки салата, след което подава две чинии на Никола.

ИВА (ПРОД.)

Помогни ми да сложа масата.

НИКОЛА

Ива, можеш ли да я сложиш сама един път. Дай ми малко въздух, за половин час да си събера мислите. Да хапнем, да помълчим и след това да поговорим. Става ли?

ИВА

Нали седиш сега, почиваш си...Само ми отговаряй с по една дума поне. То и аз едвам мога с всичко, вечерята не става с магическа пръчка.

Ива спира да говори и оправя храната, която се готви на печката.

ИВА (ПРОД.)

С буса какво стана? С баща ти и майка ти говори ли?

Никола си изпуска нервите.

НИКОЛА

Ива! Стига бе братче, малко спокойствие не може ли. Какво за буса? Ще стане. Утре. Говорих.

Милото изражение от лицето на Ива изчезва. Тя хвърля бъркалката в тенджерата.

ИВА

Така, сега, всичко разбирам, обаче това вече е малко прекалено от твоя страна! Заминаваш след по-малко 48 часа!? И още нищо не сме обсъдили, не ми вдигаш цял ден, не си си погледнал багажа дори, не ми казваш за буса... Обеща да се прибереш рано, а идваш в десет часа... Ок, кучето умряло. Добре, разбирам. Да помълчим, добре, ама докога, след малко ще искаш да си лягаме и пак нищо... и утре как ще заминеш, с дирижабъл ли? Еми не става така, не си на 5 години бе да му се не види, не може да си толкова неорганизиран. Всичко пак си оставил за последния момент.

НИКОЛА

Казах ти вече, цял ден се занимавам с баща ми и сто други неща...

ИВА

Да, сто други много важни неща. То винаги всичко друго ти е по-важно – баща ти, бившата ти, колегите ти, мачовете ти, майка ти, децата ти, кучето... съжалявам.

НИКОЛА

Не намесвай децата.

ИВА

С тях видя ли се или и това за утре?

НИКОЛА

Утре. Много добре знаеш, че мога да ги виждам от утре.

ИВА

Вярно. А с мен кога ще се видиш? Кога ще се подготвим за заминаването? Пак всичко аз ще трябва да свърша, нали? Аз да ти обърна парите, аз да ти събера багажа, аз да ти оправя застраховката, да платя тока, да изхвърля боклука, накрая ще ме помолиш и аз да отида при децата?

НИКОЛА

Ива, моля те.

ИВА

Поне не им обещавай неща, които не можеш да изпълниш. Защото това ти е запазена марка.

НИКОЛА

Кое не мога да изпълня? Да им прашам пари ли? Нали това е целта?

ИВА

Парите ли са най-важното? Аз мислех, че целта е да бъдем щастливи?

НИКОЛА

Да и то включва децата ми да са добре. А не да се чудя как да ги погледна - и тях, и баща ми, и...

ИВА

Извинявай, че ще ти го кажа, но вече започва сериозно да ми писва от всичко това, не знам как живееш изобщо. Децата ти не искат да те виждат. Ако решат един ден, ще те потърсят, може и да не те потърсят никога просто защото ти никога не си бил нормална част от живота им. Та, ако спреш да ги притискаш, може и да имаш някакъв шанс с тях.. Баща ти никога няма да е доволен, защото е киселяк по рождение. Майка ти - за нея изобщо не ми се започва. Имаш един човек, който е с теб от сутрин до вечер във всичко, но само тоя човек не ти е важен. Този човек иска просто да говори нормално с теб една вечер, а ти се държиш, като гъз. Е, извинявай, ама трябва сериозно да се замислиш какво правиш и как ще си изграждаш живота оттук нататък и с кого! Дори не ме попита как съм.

Никола изглежда разсеян и неконцентриран. Очите му блуждаят по масата.

НИКОЛА

Искам да се разделим. Ти заслужаваш нещо по-добро.

В кухнята настава тишина, нарушавана единствено от тенджерата на печката. Ива леко саркастично, като смята това за моментен изблик.

ИВА

Оо не...не пак, моля те...Това сега
сериозно ли ми го казваш?

Никола кимва.

ИВА (ПРОД.)

Е, глупости сега. Няма нужда да
стигаме до крайности, явно сме
изнервени и двамата.

Ива е вече видимо по-овладяна и тиха.

ИВА (ПРОД.)

Аз по принцип исках да ти кажа нещо
супер специално, затова ти звънях цял
ден, затова съм толкова припряна, не
разбираш ли, как може да си толкова
глупав...

Ива сяда до него, уплашена е. Взима ръката му.

ИВА

Виж, знам, че напоследък сме супер
напрегнати, но като се установим там,
ще можем да започнем всичко отначало
и да си изградим нов живот.

Никола не отговаря и изглежда много вгълбен и напрегнат.

НИКОЛА

Ива, ти не разбираш...

Ива е права и държи ръцете на Никола, взима и ги слага на
корема си.

ИВА

Не, ти не разбираш. Бременна съм.

Ива прави опит да го прегърне.. Никола изтръпва от чутото
току що, не знае как да реагира.

НИКОЛА

Какво? Кога, нали не можехме...в коя
седмица си.

Ива сяда на стола до Ни кола и вади ехографска снимка от
джоба на жилетката си.

ИВА

В началото на втори месец съм, някъде
девета, ходих на лекар. Станало е,
въпреки всичко по естествен път.

Никола напълно объркан поглежда към Ива, прегръща я бавно.

НИКОЛА

Девета...ами това, това е, не знам.
Това е прекрасно.

ИВА

Нали! Има шанс всичко да се нареди.

НИКОЛА

... а ако нещата не потръгнат, ако
въпреки всички усилия се окаже, че
там няма да мога да се справя с
работата, без езика...Това означава,
че ще изложа на риск и мизерия не
само теб, но и едно невинно същество.

ИВА

Нали затова го решихме цялото, за да
спрем да мизерствуваме? Забравяме за
мизерията!

НИКОЛА

А ако не успеем?

ИВА

Това ли било? Притеснил си се, че ще
трябва да ме издържаш? Да ти припомня
ли, че аз съм тази, която в последно
време те...

НИКОЛА

Не. Не ме притеснява това.

ИВА

А, какво?

Никола не отговаря.

ИВА

Наистина не разбирам. Нали това е
смисъла на всичко, което правим и
подготвяме толкова време. Не е сега
момента да изпадаш в депресия и да се
отчайваш. Аз съм с теб, зад теб съм.
Като взема заплата, ще ти пратя малко
пари. Спокойно. Хапвай, ще изстине.

Никола и Ива започват да вечерят. Никола се опитва да скрие
притеснението, което изпитва и да запази самообладание.

50 ЕКСТ. ТЕРАСА В АПАРТАМЕНТА НА НИКОЛА. НОЩ. 02:00 ЧАСА.**50**

Никола е седнал на стол на терасата в апартамента си. Всички лампи са изключени и той стои на тъмно. Единствената светлина идва от отворен лаптоп, който държи в скута си. Вратата на терасата е леко откритата. Виждаме, че Ива спи на леглото зад него.

Краката на Никола са вдигнати на парапета на терасата, а до него е оставен огромен плик пълен с книги. Никола започва да рови в него и изважда книгата – "Хора и звезди" на Александър Геров. Отваря я и за кратко се зачита в нея. След това я оставя на земята и се заглежда в лаптопа, на който са заредени обяви за кучета. Никола започва усилено да търси Белгийска овчарка. След няколко минути намира и изпраща съобщение, на хората, които са подали обявата.

51 ИНТ. СПАЛНЯ В АПАРТАМЕНТА НА НИКОЛА. НОЩ. 02:20 ЧАСА.**51**

Никола ляга на спалнята до Ива и остава дълго загледан в пуснатата и дълга коса. Пръсите му потъват в косата и я погалват. Никола остава с отворени очи вгледани в тавана над леглото.

52 ИНТ. СПАЛНЯ В АПАРТАМЕНТА НА НИКОЛА. СУТРИН. 08:25 ЧАСА.**52**

Телефонът на Никола не спира да звъни, но той е завил главата си с няколко възглавници и не го чува. Ива спи до него и нервно го бута с ръка, за да го спре.

В апартамента все още цари безпорядък след земетресението.

Куфарите с дрехи не са оправени, навсякъде има книги.

Никола се насилва, размърдва се и вдига телефона.

НИКОЛА

Ало, да... здравейте, да... за обявата за Белгийската овчарка... и на мен ми е много спешно... много се радвам... обаче следобед ми е късно, сега, ако имате възможност ще е най-добре... мога и аз да дойда... не, не, добре, пращам ви адреса и след 45 минути ви чакам. Благодаря.

Никола се изправя в леглото и започва да буди Ива, която е дълбоко заспала.

НИКОЛА (ПРОД.)
Ставай, ще те водя на едно специално място...

53 ЕКСТ. КВАРТАЛНА ГРАДИНКА. СУТРИН. 09:00 ЧАСА

53

Никола и Ива излизат от входа на блока и се насочват към малка градинка, която се намира в близост до сградата.

Там гушнати стоят мъж и жена на около 30 години. Около тях си играе кучето – Белгийска овчарка, вързано на каишка.

Никола и Ива ги доближават. Четиримата се ръкостискат.

МЪЖ
Вие ли сте? Здравейте.

НИКОЛА
Да, здравейте.

ИВАН
Здравейте.

ЖЕНА
Здравейте.

МЪЖ
Ето я, това е Рита. Рита, седни долу...

ИВА
На колко е?

ЖЕНА
На 2 години.

Жената кляка и гушка кучето, изглежда почти разстроена.

ЖЕНА (ПРОД.)
Ела при мама. Ох, миличката ми. Много ни е мъчно, взехме я като бебе, но заминаваме да живеем в чужбина и...

МЪЖ
Тя е много добра, изпълнява някои команди... Дали ще е проблем като се връщаме да я виждаме?

НИКОЛА
Ами... не, ще се разберем нещо. Разбира се.

Никола гледа кучето внимателно, то поразително прилича на Стефка.

НИКОЛА (ПРОД.)

Ще я вземем, много е красива.

Мъжът и жената са смутени. Ива поглежда Никола и му прави знак да не бърза толкова.

ЖЕНА

А... не искате ли да се опознаете с нея, да ни кажете нещо за себе си?

Никола погалва кучето и кляка до него, за да го огледа внимателно. Изважда медальона на Стефка и тръгва да го слага на врата на кучето. Мъжът и жената се спогледват шокирани. Ива също изглежда изненадана.

НИКОЛА

Аз за баща ми го взимам кучето. Той имаше същото. Дали ще се научи да отговаря на името Стефи?

ЖЕНА

Ама чакайте, тя си има име. Не може просто така да го сменят.

НИКОЛА

Мислите ли? Защо, с какво ще му навредим?

Ива сритва грубо Никола, да се изправи.

ИВА

Разбира се, че няма да сменяме името на кучето. Баща му просто беше много привързан, но неговото скоро почина и сега искаме да му направим подарък. Той е изключително грижовен и мил и ще се държи много добре с нея, можете да бъдете сигурни.

Никола понечва да взема каишката. Жената поглежда мъжа си многозначително. Изпитва недоверие към Никола.

МЪЖ

Чакайте, чакайте. Ние няма да ви я дадем сега. Заминаваме след 1 седмица и ще ви я оставим ден, два преди това. Първо трябва да ви опознае. Ще трябва да я покажем и на баща ви няколко пъти, за да видим дали ще се разбере с него.

НИКОЛА

Вижте, вие не разбирате, нали ви
обясних в съобщението...

Ива разбира, че нещата не вървят добре и се намесва.

ИВА

Няма проблем, аз ще я заведа при него
след няколко дни. Ще го измислим.

НИКОЛА

Не, не, моля ви..и аз заминавам да
работя в чужбина, разбирате ме много
добре. Ще направим всичко каквото
кажете, ако ни я дадете сега..Може
още утре или другиден да минете да я
видите, няма проблем.

Мъжът и жената се споглеждат. Жената се е разколебала.

ЖЕНА

Ще си помислим.

НИКОЛА

Госпожо.

Жената взима кучето и прави знак на мъжа си да тръгва след
нея. Мъжът поглежда Никола със съжаление и съчувствие.

МЪЖ

Съжалявам. Нека се чуем утре?

НИКОЛА

Моля ви!

Никола тръгва след двойката, но Ива го спира.

ИВА

Стига.

Мъжът и жената се отдалечават и влизат в кола, която са
спрели на улицата.

НИКОЛА

Майка му дееба скапана, тъпа, жалка,
нешастна...

Никола изглежда много изнервен.

ИВА

Стига си нервничил. Отиваш при баща си и веднага му казваш какво е станало. Не трябва да го отлагаш повече!

НИКОЛА

Точно това ще направя.

ИВА

Успокой се, тук съм, ще ти помогна с каквото мога. Днес съм свободна, не помниш ли? Мога да дойда с теб.

НИКОЛА

Абсурд.

ИВА

Искаш ли, аз да питам Пламен за парите, ако те е срам?

НИКОЛА

Няма нужда.

Никола поглежда Ива, сякаш иска да и каже още нещо, но я хваща за ръка и двамата тръгват обратно към блока.

54 ИНТ. МИКРОБУСЪТ НА НИКОЛА. ЗАДРЪСТВАНЕ В СОФИЯ. СУТРИН. 9:40 ЧАСА. 54

Никола кара микробуса и дава газ въпреки големите задръствания.

Телефонът му започва да звъни – вижда, че Пламен го търси.

НИКОЛА

Жив съм, спокойно. 11 часа съм там, айде.

55 ЕКСТ. ГРАДИНКА ПРЕД БЛОКА НА ИВАН. СУТРИН. 10:00 ЧАСА. 55

Никола паркира буса до градинката. Слиза от него и се насочва към апартамента на баща си. Напрегнат е, но се опитва да се успокои.

56 ИНТ. АПАРТАМЕНТ НА ИВАН. СУТРИН. 10:05 ЧАСА. 56

Никола стига до площадката пред апартамента и вижда, че входната врата е широко отворена. Оглежда се на полуетажа и влиза.

НИКОЛА
Ехо, тате... тате?!?

Никола обикаля целия апартамент, баща му го няма.

Изпада в паника и прави повторна обиколка, но от баща му няма и следа.

В този момент Никола вижда, че прозорецът на кухнята е широко отворен и бързо се насочва към него.

НИКОЛА (ПРОД.)
Тате-е-е... не...

Никола застава на ръба на прозореца и поглежда надолу. На тротоара пред блока няма нищо.

Никола измества поглед настрани и вижда баща си на малка пейка в градинката до блока, подпрял бастуна до себе си. Никола въздъхва с облекчение и тръгва към входната врата.

57 ЕКСТ. ГРАДИНКА ПРЕД БЛОКА НА ИВАН. СУТРИН.

57

Никола излиза от блока и тичайки се насочва към голямата градинка, където е баща му.

Иван е опънал десния си крак и го масажира с ръце. Очите му изглеждат навлажнени. Изпитва силна болка.

НИКОЛА
Татко?

ИВАН
Видях я през балкона. Искаше да си влезе в блока, ама нямаше кой да ѝ отвори.

Никола се колебае дали да не каже на баща си цялата истина.

НИКОЛА
Щом е била тука, ще се върне пак.
От колко време си така?

ИВАН
От сутринта.

Иван прави гримаса от болката.

НИКОЛА
Крака как е? Да не си го контузил допълнително?

ИВАН

Нищо ми няма. Боли, ама ще мине.
Обаче и кръста много ме заболя...

НИКОЛА

Можеш ли да станеш?

ИВАН

Мога.

Никола прави опит да хване баща си под мишниците, но той го отблъсква. Опитва да се изправи сам, но залита и почти пада на земята. Никола успява да го хване в последния момент.

ИВАН (ПРОД.)

Добре съм, нищо ми няма...
(трудно прикрива
силната болка)

НИКОЛА

Татко, чакай. Внимателно.

Никола прави опит да изправи Иван, но той отново извиква.

ИВАН

Не мога, чакай. Стъпя ли на десния
крак, направо ме пронизва в мозъка.
Трябва да размине малко. Ще постоя
тука, тъкмо и кучето ще изчакам, да
свършим цялата работа накуп. Няма
нужда да стоиш с мен.

Никола поглежда часовника си, след това поглежда пак баща си. Колебае се дали да не му каже, че Стефка е мъртва.

НИКОЛА

Виж сега какво ще направим, само
трябва да изтърпиш за секунда и да
станеш. За кучето съм организиран
всичко. Вече я търсят.

ИВАН

Полицията ли? Кой я търси? На мен ми
казаха, че нямало как, защото не е
човек. Аз звънях.

НИКОЛА

Айде, тате. На три те изправяме,
качвам те на гръб и те прибираме.

ИВАН

Ааа, не, не. Чакай, чакай.

Никола подхваща решително Иван и с бързо движение го изправя.

НИКОЛА

Айде сега на три. Едно, две, опаааа...

Никола се завърта, прикляква и насила кара баща си да се качи на гърба му. Докато Иван разбере какво се случва, Никола го нарамва и тръгва към входа на блока. Докато вървят бавно Иван оглежда внимателно улицата.

ИВАН

Нагоре по улицата има следи от кръв.

Никола не отговаря и продължава да го носи, докато той от време на време превива лице от болка.

Баща и син изглеждат като едно цяло, което бавно се придвижва напред.

Децата в градинката са спрели играта си, стоят и наблюдават с интерес случващото се.

58 ИНТ. АСАНСЬОР В БЛОКА НА ИВАН. СУТРИН. 09:20 ЧАСА.

58

Никола и Иван са в асансьора и пътуват нагоре. Иван диша тежко, подпрян на рамото на сина си. Никола придържа баща си с една ръка, а с другата го е прегърнал силно.

59 ИНТ. СПАЛНЯ В АПАРТАМЕНТА НА ИВАН. СУТРИН. 09:40 ЧАСА.

59

Никола завива баща си, който е легнал в голямо дървено легло, съблечен по тениска. До главата му има пластмасова бутилка с вода и плик пълен с лекарства.

НИКОЛА

Закусил ли си, да вземеш лекарствата?

ИВАН

Днеска не ми се яде, ще ги взема на гладно.

НИКОЛА

Да не те заболи корема?

ИВАН

Ще поболили, ще поболили и ще мине.

Никола подава бутилката с вода на баща си, докато той изсипва няколко блистера с лекарства и изпива 4 хапчета.

След това Никола помага на баща си да се повдигне на възглавница.

НИКОЛА

Слушай...по-късно ще се върна. Имам да свърша още доста неща.

ИВАН

В кой град каза, че отиваш?

НИКОЛА

Хамбург.

Никола започва да разтребва апартамента на баща си.

ИВАН

Преди 45 години нас ни водиха в Лайпциг. На обучение за новата апаратура и.. първата вечер така се напихме, че не помня почти нищо. На сутринта ни събират и ни казват, че ще ходим да разгледаме Западен Берлин. Всички щастливи. Тръгваме да се качваме в рейса и мен ме свалят.

Иван взима чинията в скута си и започва да бърка макароните.

ИВАН (ПРОД.)

Без обяснение, без нищо. Дърпа ме старшия и ми казва, че оставам в хотела няколко дни да чакам да се приберем за България. Разрешителното ми за Западна Германия било анулирано. Без никакви обяснения.

Никола се старее и опъва дрехите на баща си.

ИВАН (ПРОД.)

След това ми казаха, че вечерта, като сме се напили съм разказал виц за Тодор Живков. Дори не помня кой. То имаше толкова много за него... След това като се прибрахме, с годините всички се развиха, повишиха ги, а на мен не ми дадоха. Ей така си останах на същата позиция...

Бащата отхапва от макароните и се мръщи - изсъхнали са.

ИВАН (ПРОД.)

Айде, аз поне имам оправдание. Навремето беше така.

Никола го поглежда, подразнен от критиката.

НИКОЛА
Какво искаш да кажеш?

ИВАН
Нищо.

НИКОЛА
Ще се върна довечера, тате.

Никола тръгва да излиза.

ИВАН
Никола...

НИКОЛА
Да...

ИВАН
Отвори гардероба, моля те.

НИКОЛА
Защо?

ИВАН
Слушай ме какво ти казвам. Отвори гардероба, там има една кутия, на най-горния рафт.

Никола се приближава до гардероба и го отваря. Разбутва няколко пуловера и изважда малка дървена кутия с интересни шарки по нея.

ИВАН (ПРОД.)
Вътре има 4000 лева. Искам да преброиш 3000лв и да ги вземеш.

НИКОЛА
Не, не мога татко. Абсурд.

ИВАН
Не те питам дали ги искаш или не. Ако решиш после ги изхвърли в кофите или ги дай на циганите. Сега искам да отвориш кутията, да вземеш 3000 лева и да не ме ядосваш повече.

Очите на Никола се навлажняват, но той успява да го прикрие. Отваря кутията и вижда, че е пълна с намачкани банкноти по 50 и 100 лева. Между банкнотите има различни дребни предмети и няколко черно-бели снимки.

НИКОЛА

Откъде имаш толкова пари?

ИВАН

Изкарал съм ги с ей тия две ръце, без да ходя до Германия. А и тези са последните.

Иван вдига ръцете си високо. Никола го поглежда и започва бавно да отброява 3000 лева. Когато свършва вижда малка снимка, на която е той като дете с майка му и баща му. Тримата са на море и изглеждат щастливи. Никола я пъха бързо в джоба си, без Иван да забележи и връща кутията на мястото ѝ. Отваря портмонето си, което е празно и пъха едрата пачка пари в него.

НИКОЛА

Довечера ще се върна. Искаш ли да ти донеса нещо?

ИВАН

Не...Махай се от тази държава и никога не се връщай.Може пък да ти излезе късмета.

Никола остава за секунда като парализиран, гледайки в тъмния коридор на апартамента.

60 ИНТ. МИКРОБУСА НА НИКОЛА ПРЕД БЛОКА НА БАЩА МУ. СУТРИН.
10:35 ЧАСА.

60

Никола седи в микробуса пред блока на баща си и брои парите, които току що е взел от него. Отделя 1200 лева, които пъха в джоба на панталона си, след което слага 800 в предната част на портмонето си, а останалите 1000 прибира в задната.

61 ИНТ. ПРЕД СЕРВИЗ ЗА КОЛИ, КРАЕН СОФИЙСКИ КВАРТАЛ. СУТРИН.
10:50 ЧАСА.

61

Никола паркира микробуса до входа на авто-сервиза и слиза. Пламен се доближава до него.

ПЛАМЕН

Айде бе, мъжки, жив ли си?

НИКОЛА

Питай ме след два дни пак.

ПЛАМЕН

Тоя ще го убия сега, да знаеш.

НИКОЛА
Спокойно, ще се оправим.

Пламен се усмихва.

ПЛАМЕН
Какво стана с Ива?

НИКОЛА
Сложно е.

ПЛАМЕН
Ще съжаляваш, сигурен съм. С кучето
какво стана?

НИКОЛА
Ще ставам баща.

ПЛАМЕН
Боже мили... Ти си най-тъпото копеле,
което познавам. И кво правим?

НИКОЛА
Нищо. Утре тръгваме.

ПЛАМЕН
Сигурен?

НИКОЛА
Абсолютно.

Никола бърка в джоба си и подава на Пламен 1200те лева,
които приготви преди малко.

НИКОЛА (ПРОД.)
Ето, за документите, за квартирата и
за таксата за двете седмици.

ПЛАМЕН
Събрал си ги, това е добре. От Ивето?

НИКОЛА
От Ивето.

ПЛАМЕН
Ако искаш ги дръж в теб, може да ми
ги дадеш утре.

НИКОЛА
До утре ще съм ги изхарчил. Прибирай
ги.

Пламен прибира парите, малко по-спокоен е. Двамата вървят покрай оградата на сервиза.

ПЛАМЕН

На Ферти баща му са го намерили по средата на Цариградско. По гащи.

Никола замръзва.

НИКОЛА

Моля?

ПЛАМЕН

Намерили са го по средата на Цариградско. Между двете платна, на мантинелата. Щял да се мята. В Окръжна е, но поне е жив, дееба...

НИКОЛА

Откъде знаеш?

ПЛАМЕН

Ходили са сутринта да го виждат, Ицо и Вики. Звъняха ми рано да ходя с тях и се чудех, ама се отказах. Няма да ми понесе.

Никола поглежда тъжно Пламен без да казва нищо. Двамата приятели стигат и влизат в сервиза.

62 ЕКСТ./ИНТ. СЕРВИЗ ЗА КОЛИ, КРАЕН КВАРТАЛ. СУТРИН. 10:45Ч.

62

Мястото е претрупано от резервни части за коли и е много мръсно.

Двамата минават през метална врата на голямо хале, в което има седем огромни стойки, на всяка от които е качен автомобил. Под всеки един лежи майстор, който поправя нещо.

Никола и Пламен минават през халето и стигат до малка стая в дъното. Никола открехва вратата без да чука.

Вътре има бюро с разхвърляни инструменти, но няма никой.

Двамата се обръщат и почти се сблъскват с Асен – 49 години, слаб, висок, облечен с мръсен гащеризон. Пламен е рязък.

ПЛАМЕН

Кажи, че не е готов и не знам какво ще те направя!

НИКОЛА

Трябваше да го вземем в понеделник.
Сега е четвъртък! Не вдигаш, не се
обаждаш.

АСЕН

Не с лошо момчета. Вчера ти звънях,
Николчо. Телефона ти спрян. Като
отворих - вътре всичко леш. Направих
пълна профилактика ама маслото е за
смяна, дисковете са тотал щета...ще
трябва и...

НИКОЛА

Чакай, чакай малко! Каза, че само
един филтър е за смяна.... сега искаш
да кажеш, че нищо не си направил?

Асен свива рамене и се изплюва. Дръпва от цигарата.

АСЕН

Значи погледнахме го отгоре, отгоре
за 3 минути. Казах ти, че ще има
работа, ама вие бързате да купувате.

ПЛАМЕН

А тоя телефон в гъза ли си го държиш
бе, майка ти ще еба? Не можа ли да
звъннеш, да кажеш така и така! Да
питах да сменяш ли?

АСЕН

Нали искате да ви помогна бе момчета?

Пламен и Никола се споглеждат притеснено.

НИКОЛА

Колко ще струва?

АСЕН

Почти двойно.Знам, че не сме го
говорили, ще измислим нещо.

НИКОЛА

Колко?

АСЕН

850. Да ви направя отстъпка 50
кента...кажете го 800. Може да ми
платите на два пъти. Сега половината,
след няколко дни другата. Съжалявам
много, просто...

ПЛАМЕН

Абе, ей! Аз ще ти еба майката на тебе
бе боклук скапан! Нищо няма да ти
плащаме, лягай веднага под буса и
започвай да го правиш, да не ти
събират червата след малко... лайнар.

Никола едва сдържа гнева си, отклонява поглед от Асен, за да
се овладее и да не го удари и избутва Пламен настрани.

НИКОЛА

Ще му платя само каквото е направил
до момента. Взимаш буса и го караш на
Краси.

Никола изважда портмонето си и дава още 400 лева на Пламен.
Той вижда банкнотите вътре и се учудва.

ПЛАМЕН

Пази си парите. Нищо няма да му
плащаме, ще го убия тоя боклук. Цялата
държава е такава, е тва е тая скапана
държава. Всеки гледа да те преебе за
нещо.

НИКОЛА

Успокой се.

ПЛАМЕН

Няма да се успокоя. Докато не умрат
всички боклуци като тоя, няма да се
успокоя, разбираш ли... майка ти
дееба, скапана.

Никола се връща при Асен, който го чака.

НИКОЛА

Плащам ти само труда до момента и си
го взимаме. Все пак върви, нали?

Асен хвърля фаса, който пуши и го настъпва.

АСЕН

Върви, ама за дълъг път - не. В
никакъв случай. Нищо няма да ми даваш
за труда. Трябва ми половин час да я
затворя и я махайте тая кочина от
главата ми по най-бързия начин.

Никола се връща при Пламен, който стои настрани и се опитва
да се успокои.

НИКОЛА

Взимаш го след половин час и го караш
на Краси. Ще му се помолиш, познаваме
се от сто години. Тия пари, които ти
дадох трябва да стигнат.

Пламен не казва нищо. Опитва да се успокои. Зад тях Асен
работи върху микробуса.

НИКОЛА (ПРОД.)

В 8 часа се виждаме на Синьото.

ПЛАМЕН

Така да бъде.

63 ЕКСТ. УЛИЦА ДО ДЕТСКА ГРАДИНА. 12 ЧАСА. ОБЯД.

63

Никола паркира микробуса до голяма детска градина в краен
софийски квартал.

Слиза от него и се приближава до оградата. Подпира ръце и се
вглежда в двора.

Дворът е пълен с играещи деца. Между тях се разхождат две
учителки на средна възраст.

Никола стои няколко минути загледан. Отстрани изглежда сякаш
иска да си поеме дъх и да си почине.

Изведнъж едната учителка го вижда и се видимо се притеснява.

Никола деликатно ѝ прави знак да заобиколи и да се срещнат
от другата страна на детската площадка. Тя не реагира.

Жената стои като парализирана и не знае какво да направи.
Поглежда децата около себе си, поглежда другата учителка и
след кратка пауза се прибира в сградата.

64 ЕКСТ. ЗАДЕН ВХОД НА ДЕТСКАТА ГРАДИНА. 12:05 ЧАСА. ОБЯД.

64

Никола обикаля нервно напред-назад на улицата зад градината.

Зад оградата се появява Петя – 46-годишна, с дълга пола и
прибрана коса. Изражението ѝ е сериозно.

Двамата се поглеждат, но не казват нищо.

Никола понечва да започне разговор, но се спира. Продължават
дълго да се гледат.

ПЕТЯ

Пари ли ти трябват, че идваш на първия ден още?

НИКОЛА

Съжалявам.

ПЕТЯ

Ха-ха.

НИКОЛА

Ако мога да върна времето назад...

ПЕТЯ

Слава богу, че не можеш. Никой не заслужава да мине два пъти през това безумие.

Пак се умълчават. Никола гледа някъде встрани, докато Петя не отделя поглед от него. Напрежението между тях е осезаемо.

ПЕТЯ (ПРОД.)

Сигурна бях, че ще се появиш още на първия възможен ден. Ако ме приближиш, звъня в полицията.

НИКОЛА

Нищо няма да ти направя. Съжалявам за всичко.

ПЕТЯ

Казвай какво искаш, имам работа.

НИКОЛА

Да видя децата.

ПЕТЯ

Не е добра идея. Много трудно го преживяха. Сега са добре. Няма смисъл да ги мъчим повече.

НИКОЛА

Можех да отида направо при тях, без да ти казвам.

ПЕТЯ

Стига си ме лъгал. Маргарита ми показва, че ѝ пишеш в Месинджър с друго име.

Никола преглъща виновно. Няма какво да каже.

НИКОЛА
Заминавам за Германия.

Петя е изненадана.

ПЕТЯ
Кога?

НИКОЛА
Утре.

ПЕТЯ
Сериозно?

НИКОЛА
Да.

ПЕТЯ
Любимата ти заминава и ти след нея?

НИКОЛА
Не. Заминавам да работя. Довечера
мисля да мина. Ще бъдат ли там и
двамата?

ПЕТЯ
В никакъв случай. Трябва да ги
предупредя. Да поговоря с тях. С Иван
ще е сложно. Не знам дали...

НИКОЛА
(прекъсва я)
Наистина съжалявам, ще му се извиня,
ще му обясня.

ПЕТЯ
Във въщи няма да стане. Дай ми
няколко дни и ще измисля нещо.

НИКОЛА
Добре, навън тогава, във вашия
ресторант? Нямам няколко дни.
Заминавам утре.

ПЕТЯ
Всичко в последния момент. Както
винаги. Наистина не мисля, че е добра
идея. В момента нещата са наред.
Спокойни са. Разбират се добре с
Явор, той се грижи за тях. Не ги
карай да избират. Дай им време.
Уверявам те, че са добре. Те сами ще
те потърсят.

Никола е жегнат, но се опитва да се овладее.

НИКОЛА

Не ги карам да избират. Искам да им
кажа, че заминавам. Моля те. Умолявам
те!

ПЕТЯ

Най-ценното, което можеш да направиш
за тях е да им дадеш време. Казвам
ти, те сами ще дойдат, ако имат нужда.

Никола потиска емоциите си, думите ѝ го нараняват.

Петя понечва да тръгне обратно към детската градина. Никола
я хваща за ръката. Тя се дръпва рязко.

НИКОЛА

Спокойно, искам да те помоля за нещо
друго...

ПЕТЯ

Пари нямам, казах ти.

Никола изважда от джоба си две връзки с чисто нови ключове и
ги подава на Петя. Сочи ѝ последователно ключовете.

НИКОЛА

Тези са от майка ми, а тези от баща
ми.

ПЕТЯ

Нямаш право да ме молиш за такова
нещо. Остави ги на Ива.

НИКОЛА

Не могат да я понасят. Моля те.

Петя поглежда Никола и за първи път в очите ѝ се чете
състрадание. Въпреки това не взима ключовете.

ПЕТЯ

Какво ще работиш там?

НИКОЛА

Каквото има. На първо време шофьор.

ПЕТЯ

Звучи като поредната катастрофална
грешка в живота ти.

Петя се обръща и тръгва към детската градина. Никола се
провиква след нея и вдига ръката с ключовете.

НИКОЛА

Петя, моля те.

Тя спира и го поглежда.

ПЕТЯ

Не, не мога да ги взема. Съжалявам.
Това, което правиш в момента, не води
до нищо .

НИКОЛА

Няма кой друг да помоля. И двамата не
са добре със здравето.

Петя замръзва с гръб към Никола. Колебае се за момент. На
ръба е да се разплаче.

НИКОЛА (ПРОД.)

Съжалявам за всичко. Извинявай.

ПЕТЯ

Чакай.

Петя се скрива с бърза крачка зад ъгъла на детската градина.

Никола остава сам, загледан в люещата се мазилка на
страдата пред себе си. След половин минута Петя се връща и
му подава диск с музикален албум. На корицата има момче,
което силно прилича на Никола, изрисувано с татуировки.

НИКОЛА

Знам, че прави песни, но не съм
слушал нищо. Страх ме е.

ПЕТЯ

Изслушай го.

Петя отново изчезва зад ограда на детската градина и се
прибира обратно в нея. Никола остава с диск в ръка загледан
във вече пустия двор.

65 ИНТ. ПАНЕЛЕН АПАРТАМЕНТ НА МАЙКАТА. КОРИДОР. 13:20 ЧАСА.

65

Никола е пред вратата на майка си, мрачен е. Събира сили и
натиска звънеца. Отвътре се чува шум и майка му отваря.

МАРИЯ

А, маме, цяла сутрин те чакам, за
малко да ме изпуснеш.
(пропуска го да влезе)
Мислех да ходя до магазина.

НИКОЛА
Няма да те бавя...

Мария забелязва настроението му и се притеснява.

МАРИЯ
Какво става? Да не е нещо с децата? Видя ли се с тях? Искаш ли да хапнеш, ела...

НИКОЛА
Не..Майко, чакай. Нямам никакво време.Искам да ти дам нещо.

МАРИЯ
Разбира се...кажи, какво има?

Мария сяда на шкафа за обувки, Никола сяда до нея и вади 1000 лева от портмонето си.

НИКОЛА
Преведоха ни аванс, не очаквах.Нищо кой знае какво не е като сума, но искам да ги вземеш и да ги прибереш, моля те. Така ще ми е по-спокойно. Толкова пъти си ми давала.....Когато мога ще ти пратя пак...

Мария взима парите без да каже нищо. Разчувствана е. Гледа банкнотите дълго време. Осъзнава, че ако не ги приеме ще създаде притеснения на сина си. Взима парите, става и влиза в кухнята. След момент се връща с голям плик пълен със сандвичи, завити в салфетки.

Мария подава плика на Никола.

МАРИЯ
Да имате за из път. Близо е, но все пак е цял ден каране. Няма да ядете тези боклуци по бензиностанциите...

Никола я поглежда и я прегръща силно.

НИКОЛА
Благодаря ти за всичко! Обичам те.

Никола стиска силно майка си.

МАРИЯ
Да се обадиш като стигнете, ведната!

Никола става и излиза, опитва се да подтисне чувствата си.

66 ИНТ. ФОТОСТУДИО. СЛЕДОБЕД. 14:10 ЧАСА.**66**

Празен бял лист фотохартия е поставен на голям принтер. След секунда принтерът засмуква листа и издава странен звук.

Листът постепенно излиза от другата страна на принтера. Върху него се появяват лицата на Иван, Мария и Никола – уголемено копие на снимката от кутията на Иван.

Две ръце в тънки, бели ръкавици взимат снимката от принтера.

СЛУЖИТЕЛ ВЪВ ФОТО
Ето, заповядайте. Така е добре, нали?

Никола я оглежда, като внимава да не я изцапа с пръстите си.

НИКОЛА
Благодаря ви много.

СЛУЖИТЕЛ ВЪВ ФОТО
Искате ли да я рамкираме?

НИКОЛА
Няма нужда, благодаря.

Никола плаща и излиза.

67 ИНТ. МИКРОБУСЪТ НА НИКОЛА. НЯКЪДЕ ИЗ СОФИЯ. 14:55 ЧАСА.**67**

Никола шофира по Цариградско шосе. Изглежда отнесен. Сякаш не знае къде точно отива.

68 ЕКСТ. ОКРЪЖНА БОЛНИЦА. СЛЕДОБЕД. ПАРКИНГ. 15:20 ЧАСА.**68**

Никола паркира пред огромна болница.

Никола слиза от буса и тръгва към входа. Носи книгата на Александър Геров – "Хора и звезди".

69 ИНТ. РЕГИСТРАТУРАТА НА БОЛНИЦАТА. СЛЕДОБЕД. 15:25 ЧАСА.**69**

Никола почуква на малко прозорче. Показва се служителка.

РЕЦЕПЦИОНИСТКА
Слушам ви, господине.

НИКОЛА
Здравейте, идвам на свиждане на
Трифон Александров.

РЕЦЕПЦИОНИСТКА

Вие какъв сте му?

За момент Никола се замисля какво да каже, но отговаря сигурно и категорично.

НИКОЛА

Вижте, никакъв не съм. Синът му се самоуби скоро, беше ми един от най-близките приятели. Не може ли да измислим нещо. Утре заминавам за чужбина. Моля ви.

Жената започва да рови нещо в тетрадката пред себе си.

РЕЦЕПЦИОНИСТКА

Тук е отбелязано, че дъщеря му ще дойде днес в извънработно време...

НИКОЛА

Моля ви, за 5 минути само. Мога и да изчакам малко, ако трябва.

РЕЦЕПЦИОНИСТКА

Да, изчакайте за момент.

Жената вдига телефона пред себе си и набира кратък номер.

РЕЦЕПЦИОНИСТКА (ПРОД.)

Така... да. Тук има един господин за възрастния господин, от цариградско дошъл... да... Добре, добре...
Благодаря.

(затваря)

На 8 етаж се качете, стая 3а. Имате точно половин час.

НИКОЛА

Много ви благодаря!

70 ИНТ. БОЛНИЦА. 8-МИ ЕТАЖ. СЛЕДОБЕД. 15:30 ЧАСА.

70

Никола слиза от асансьора и се озовава в широко фоайе. Оглежда няколко тъмни къси коридора.

Зад себе си вижда дълъг коридор, по който вървят пациенти с придружители и тръгва по него.

Никола оглежда номерата на стаите, вижда 3А и тръгва към нея.

71 ИНТ. БОЛНИЧНА СТАЯ В ОКРЪЖНА БОЛНИЦА. СЛЕДОБЕД. 15:30 ЧАСА.**71**

Стаята е с три легла. Две от тях са празни. На най-далечното легло в ъгъла лежи възрастен мъж, Трифон – бащата на Ферти.

Трифон е около 75-годишен, с бяла коса и тъмни очи. От ръката му излиза система, изглежда леко упоен от силни успокоителни.

Трифон поглежда Никола, свива очи и с изумление го познава.

ТРИФОН

Никола?

НИКОЛА

От плът и кръв, господине.

ТРИФОН

Ти не си ли в затвора?

НИКОЛА

Условна присъда беше. Вече изтече.

ТРИФОН

Много се радвам за теб.

НИКОЛА

Разбрах за... Ферти. Съболезнования.
Не знам какво да кажа...

ТРИФОН

Големи приятели бяхте с него.

НИКОЛА

Неразделни.

ТРИФОН

Страшна трагедия, моето момче. Поне деца не остави да страдат за него...

Трифон се замисля, изглежда грохнал от умора.

ТРИФОН (ПРОД.)

Това не знам за добро ли е или за лошо...

Двамата се смълчават за един дълъг момент.

ТРИФОН (ПРОД.)

Ти деца имаш ли?

НИКОЛА

Две. Големи са вече.

ТРИФОН

Да са ти здрави! Пази ги и...всеки да
е по реда си. Надживееш ли детето си,
това е знак, че е време да си ходиш.

Трифон не се сдържа и се разплаква безгласно. Никола свежда
поглед и го оставя за малко с мъката му.

Скоро Трифон се овладява и избърсва лице със здравата ръка.
Забелязва стихосбирката в ръцете на Никола.

ТРИФОН (ПРОД.)

Ти при мен ли си дошъл?

НИКОЛА

Заминавам за Германия утре... Нещо
мога ли да направя за вас?

ТРИФОН

Само се пази, Никола. Всичко друго се
оправя, смъртта е окончателна.

Никола също едва не се разплаква, изпитва силна мъка.

ТРИФОН (ПРОД.)

Каква е тая книга?

НИКОЛА

Ферти ми я показва като бяхме в
училище. "Александър Геров - на баща
ми любимия" така казваше и съм го
запомнил.

ТРИФОН

Велик поет, моето момче... Има ли
стихотворението за майката и момчето?

НИКОЛА

(отваря книгата)

Разбира се. Мисля дори, че е второто.

ТРИФОН

Можеш ли да ми го прочетеш? Не виждам
добре вече и трудно чета.

Никола се усмихва (за първи път във филма) и започва да чете.

НИКОЛА

ДВЕ ГОЛЕМИ

Рано влезе то в живота.
Закатери се по скели.
Бе щастливо, че работи

и че хляба си печели.

Майка му дойде на гости
да си навести момчето.

Поприказваха и после
тръгнаха да се почерпят.

В бозаджийницата светла
те се вмъкнаха смутени.
Бръкна в джоба си момчето
и извика: - Две големи!

- Нека малка аз да взема! -
майка му прошепна тихо.
То повтори: - Две големи! -
После сладко ги изпиха.

И момчето с жест небрежен
своите стотинки даде
и със майка си излезе
силно, хубаво и младо.

Простата му пъстра ризка
капка вар бе украсила.
Ах, безкрайно много искам
аз да имам тази сила.

Никола затваря книгата и двамата потъват в кратко мълчание.

ТРИФОН

Благодаря.

Никола прави голяма пауза, после проговаря.

НИКОЛА

Изобщо не ми се заминава от България,
господине.

ТРИФОН

Къде тогава си тръгнал?

НИКОЛА

Заради децата. Искам да им помогна...
да не се срамуват от мен, да не съм
им в тежест.

ТРИФОН

(глежда го дълго)

Успех ти желая тогава. Щом заминаваш,
заради тях, няма да съжаляваш,
колкото и да ти е трудно.

Никола тръсва глава, сякаш не вярва.

НИКОЛА

Не знам и аз... как се почва
отначало.

ТРИФОН

Ами много лесно, като изтриеш всичко
тук. (посочва челото си с пръст)
Знаеш ли колко боклук носим?

Никола се усмихва леко.

ТРИФОН (ПРОД.)

Спокойно, ще се справиш. Ти си добро
момче. Господ ще ти помогне.

НИКОЛА

Благодаря ви!

ТРИФОН

Умната, Никола.

Никола преглъща сълзите си, чувства облекчение от проявеното
доверие в него. Успява да се сдържи, да не заплаче.

В този момент, в стаята влизат две сестри и ги прекъсват.
Никола целува Трифон по челото и излиза.

72 ИТ. МИКРОБУСЪТ НА НИКОЛА. ВИТОША. МЯСТОТО, КЪДЕТО ЗАРОВИ
СТЕФКА. СЛЕДОБЕД. 17:00 ЧАСА.

72

Буса на Никола е паркиран в голяма кал, на няколко метра от
мястото, където предишния ден зарови кучето на баща си.
Предната лява врата на буса е отворена. Никола стои на
шофьорското място и гледа концентрирано ръцете си. В лявата
държи диска, който Петя му даде, а в дясната-снимката, която
взе от баща си. От обложката на диска го гледа синът му.
Никола изважда cd-то и го пъха в радиото на колата. Започва
песен с много агресивен текст, в която синът на Никола Иван
пее за трудностите, през които е преминал досега в живота
си. Никола се разпознава в думите на сина си, мята снимката
на таблото на колата и обляга глава на седалката. В страни
от него виждаме гсм-а му, който не спира да звъни (със спрян
звук) -Ива го търси, и бялата риза, която Никола слага преди
да посети баща си. След няколко секунди Никола затваря очи и
заспива.

73 ИНТ. МИКРОБУСЪТ НА НИКОЛА. ВИТОША. МЯСТОТО, КЪДЕТО ЗАРОВИ
СТЕФКА. СЛЕДОБЕД. 19:30 ЧАСА.

73

Никола отваря рязко очи и се стряска. Слънцето е залязло и
над мястото, където е паркирал започва да се стъмва.

Музиката е спряла. Никола поглежда часовника си и осъзнава, че е спал повече от два часа. Пали микробуса и тръгва обратно към София.

74 ИНТ. МИКРОБУСЪТ НА НИКОЛА. НА ПЪТ ЗА СОФИЯ. СЛЕДОБЕД. 19:45 ЧАСА.

74

Никола шофира с висока скорост, сякаш бърза за някъде.

Телефонът му отново примигва – звъни без звук.

Никола му хвърля бегъл поглед, после вдига припряно.

НИКОЛА

Ало?

ПЛАМЕН (О.С.)

Айде бе, пак изчезна. Дишай спокойно!

НИКОЛА

Какво стана?

ПЛАМЕН

Имаме бус.Нов. Добре, че дойдох при Краси...

НИКОЛА

Как нов бе?

ПЛАМЕН

Оставих му стария и той ми даде нов. Доста по-скъп, ама се оправихме.

НИКОЛА

Как сте се оправили?

ПЛАМЕН

Оставих му караваната, въдицата, скутера и още няколко "безценни" неща.

НИКОЛА

Ебаваш се.

ПЛАМЕН

Ни най-малко. Нали започваме отначало. Утре в 5 те взимам и рестарт на всичко! Ще караме директно през Албания, намерил съм най-добрия път. Ама айде оправяй се, в 5 часа те взимам.

Пламен затваря телефона. Никола не може да повярва с колко приповдигнато настроение говори Пламен. В този момент Ива започва да звъни, но Никола не ѝ вдига.

75 ЕКСТ. УЧИЛИЩЕ В СОФИЙСКИ КВАРТАЛ. ЗАЛЕЗ. 20:30 ЧАСА.

75

Никола е паркирал микробуса до оградата и крачи нервно край него. Поглежда часовника си – 20:30 часа.

Дворът е почти празен, само няколко родители чакат пред една от големите врати.

След няколко минути Никола забелязва, че дъщеря му Мария излиза от входа на училището. Тя е заедно с няколко нейни съученички. Децата си тръгват пеша.

Мария е на 10 години, с дълга светла коса и сини очи. Облечена е в червена рокля и дънково яке.

Никола се поколебава за момент, поема въздух и се затичва след децата. Малко преди да ги настигне се провиква.

НИКОЛА

Миме!

Мария се обръща, изненадана, че го вижда.

МАРИЯ

Тате?

Никола се спира и се усмихва щастливо.

НИКОЛА

Аз ще те закарам. Говорил съм с мама, тя знае.

Момичетата си вземат си довиждане с Мария и тръгват. Тя изглежда объркана.

МАРИЯ

Наистина ли знае? Нали нямаш право...

Никола рязко прегръща детето си, притиска я до себе си.

МАРИЯ (ПРОД.)

Ох, тате, ще ме смачкаш. Спокойно!

Никола отпуска прегръдката, поглежда я и я целува по бузата.

НИКОЛА

Заповедта изтече вчера. Вече може да се виждаме, когато си поискаме.

Мария е все така объркана, не изглежда ентусиазирана.

НИКОЛА (ПРОД.)

Ей... Наистина няма проблем.

МАРИЯ

Мама каза, ако дойдеш, да не говоря с теб и веднага да й звънна.

Той игнорира чутото. Хваща я за ръката и я повежда към буса.

НИКОЛА

Ела. Всичко ще бъде наред. Обещавам. Аз говорих с нея днес, разбрахме се.

Мария е скептична, но се оставя да бъде отведена.

76 ИНТ. МИКРОБУСЪТ НА НИКОЛА. НЯКЪДЕ ИЗ СОФИЯ. НОЩ. 21:00 ЧАСА.

76

Никола и Мария пътуват. Движението в София се е разредило. От радиото се чува тиха музика.

Никола се опитва да разведри обстановката.

НИКОЛА

Защо толкова късно ви пускат от училище?

МАРИЯ

Курсове по испански. Учителката не може по-рано.

Мария е дистанцирана, гледа през прозореца. Никола забелязва и му става криво.

НИКОЛА

Изглеждаш ми притеснена.

МАРИЯ

Ако мама разбере, че сме заедно, не знам какво ще направи.

НИКОЛА

Само ще те оставя пред блока и си тръгвам. Става ли така?

МАРИЯ

Става. Но трябва да внимаваме да не ни видят.

НИКОЛА

Няма да има никакъв проблем.
Заповедта изтече, нали ти казах.
Законово няма пречка да те виждам.

МАРИЯ

Законово да, но според мама и...

Никола я поглежда нервно.

НИКОЛА

Според мама и кой? Според мама и
Явор?

Мария пак се заглежда през прозореца и не отговаря.

НИКОЛА (ПРОД.)

Според мама и Явор ли? Отговори ми!

Никола започва да се ядосва.

Мария забива поглед в телефона си и не отговаря.

Никола усеща, че е прекалил и спира да настоява за отговор.
Двамата продължават да пътуват дълго без да говорят.

77 ИНТ. МИКРОБУС НА НИКОЛА/ЕКСТ. БЛОК НА МАРИЯ. 22:00 ЧАСА.

77

Никола спира пред блока и двамата слизат. Мария го целува по бузата и тръгва да се отдалечава от него, но той я хваща за ръка и я спира.

НИКОЛА

Миме, чакай. Искам да те помоля за
няколко неща.

МАРИЯ

За какво?

НИКОЛА

(колебае се)
Заминавам за Германия.

МАРИЯ

Защо?

НИКОЛА

Да работя, за да ти пращам подаръци.

МАРИЯ

Ние си имаме всичко, тате. Няма нужда
да ми пращаш нищо.

НИКОЛА

Нали ще ми отговаряш, когато ти пиша?

МАРИЯ

Аз винаги ти отговарям.

НИКОЛА

Не винаги, понякога само прочиташ, но не отговаряш.

Мария не казва нищо и поглежда надолу.

НИКОЛА (ПРОД.)

Аз много те обичам. Нали знаеш, тате. Обичам те повече от всичко на света.

Мария отново не отговаря, сякаш иска вече да си ходи.

НИКОЛА (ПРОД.)

Ти не ме ли обичаш?

МАРИЯ

Трябва да тръгвам.

НИКОЛА

Обичаш ли ме?

МАРИЯ

Тате, трябва да тръгвам. Ще ме питат къде съм се забавила и...

НИКОЛА

Няма. Докарах те даже по-бързо, отколкото щеше да си дойдеш пеша.

Мария мълчи. Никола я погалва по косата.

НИКОЛА (ПРОД.)

(умолително)

Кажи, обичаш ли ме?

МАРИЯ

(тихо) Малко. Вече не те обичам толкова.

Никола стои вцепенен. Не може да проговори.

След пауза отваря портмонето си и вади 100 лева, подава ѝ ги.

НИКОЛА

Вземи, тате.

МАРИЯ

За какво?

НИКОЛА

За каквото искаш. Да си купиш нещо.

Мария изважда детското си портмоне, отваря го и му показва, че и тя има пари.

МАРИЯ

Тате, виж, аз имам повече пари от теб. Не ми трябват. Пази си ги. Ако искаш аз мога да ти дам, да имаш за Германия. Нали никога нямаш пари.

НИКОЛА

Кой ти е казал, че нямам пари. Имам. Не е вярно. Винаги като имаш нужда от нещо, можеш да ме потърсиш и аз ще ти дам.

Никола е вцепенен. След кратка пауза изважда двете връзки, с ключове от жилищата на родителите си и ги подава на детето.

НИКОЛА (ПРОД.)

Това е за мама. Аз съм се разбрал с нея, но ѝ ги дай утре най-добре. Да не разбира сега, че съм идвал. Нали?

МАРИЯ

Ох, добрее. Айде, искам да си ходя.

Никола прегръща силно дъщеря си и я целува по челото.

НИКОЛА

Една последна услуга, може ли?

МАРИЯ

Каква?

НИКОЛА

Да помолиш бате да слезе да го видя за малко.

МАРИЯ

Той сигурно е навънка.

НИКОЛА

Къде?

МАРИЯ

Зад блока. В училището. Постоянно висят там. Мама много се притеснява. Но по-добре не ходи при него.

НИКОЛА

Защо да не ходя?

МАРИЯ

Ох, тате айде тръгвам.

Мария се обръща и тръгва да се отдалечава от Никола и от блока пред, който са застанали. Той се провиква след нея.

НИКОЛА

Къде отиваш?

МАРИЯ

Отивам до ресторанта, тате. Мама и Явор са там. Така сме се разбрали като свършвам късно.

Никола остава загледан след дъщеря си, без да каже нищо повече.

78 ЕКСТ. ПРОСТРАНСТВО МЕЖДУ ПАНЕЛНИ БЛОКОВЕ. НОЩ. 22:30 ЧАСА.

78

Никола преминава паркинга между два високи панелни блока и стига до двора на голямо училище с уличен фитнес в единия край.

79 ЕКСТ. УЛИЧЕН ФИТНЕС МЕЖДУ БЛОКОВЕТЕ 22:30 ЧАСА.

79

В двора на училището, под две улични лампи има над 20 млади момчета и момичета. Между тях се навъртат три питбула.

По стените на училището има графити и всякакви вулгарни надписи.

Половината младежи тренират усилено. Останалите са насядали по пейките и слушат хип-хоп. Подават си две бутилки с алкохол.

Повечето трениращи момчета са без блузи и телата им са покрити с татуировки.

Никола се приближава бавно и се оглежда. Никой от младежите не му обръща внимание и не го забелязва.

Погледът на Никола е фокусиран в най-мускулестото момче, което поразително прилича на него – синът му Иван, на 21.

НИКОЛА

Ванка!

Иван го поглежда. В очите му личи изненада, не е очаквал да го види.

НИКОЛА (ПРОД.)

Ванка, ела за секунда.

Младежите се усмихват леко и започват да шушукат, докато той с явно нежелание се приближава към баща си.

Никола го оглежда изумен. Иван е гол от кръста нагоре и цялото му тяло е покрито в татуировки. Потен е.

ИВАН

Какво искаш?

НИКОЛА

Да те видя за малко. Заповедта изтече.

Иван гледа баща си с недоверие, но прави няколко крачки към него и двамата се отделят леко в страни от приятелите му.

80 ЕКСТ. УЛИЧЕН ФИТНЕС МЕЖДУ БЛОКОВЕТЕ. НОЩ. 22:35 ЧАСА.

80

Никола и Иван са се отдалечили на петдесетина метра от другите и застават под рамката на футболна врата в близост премигваща улична лампа.

Иван бърше потта си с тениска и я премята на врата си.

НИКОЛА

Много си се нашарил. Майка ти виждала ли те е?

ИВАН

Казвай, кво искаш?

НИКОЛА

Не сме се чували отдавна. Не вдигаш, не пишеш.

ИВАН

Ако си свършил парите и идваш да просиш от мама-няма да стане.

Овлаद्याното изражение на Никола започва да се променя.

НИКОЛА

Заминавам за Германия.

Иван поглежда баща си изненадан.

ИВАН

Браво на тебе.

НИКОЛА

Много съжалявам за това, което стана.
Много ми е мъчно за теб и за сестра
ти, моето момче.

ИВАН

(прекъсва го)

Да бе да, ясно... тва можеш да ми го
спестиш. Казвай кво искаш, щом не са
пари?

НИКОЛА

Искам да те видя.

ИВАН

Супер, аз обаче не искам.

Иван се хваща за горната гредна на вратата и започва да се
набира без да гледа баща си.

НИКОЛА

Ванка, много те обичам.

Никола вади 200лева и му ги подава.

НИКОЛА (ПРОД.)

Ето, вземи да си купиш нещо. Мога да
ти дам и още, ако ти трябват.

Иван продължава да се набира и не поглежда към Никола.

ИВАН

Не ти искам лайняните пари. Мразя те.
Ясно ли ти е?

В този момент Иван спира с набиранията. Задъхан е.

ИВАН (ПРОД.)

Мразя те, М-Р-А-З-Я Т-Е. Това
разбираш ли го? Като тормозеше мама
преди, не беше толкова мил, нали?

НИКОЛА

Не говори така... Никога не съм я
тормозел. Искам просто...

ИВАН

Ако не се разкараш, ще насъскам
питбулите да те разкъсат, разбра ли.

Никола не знае как да реагира, но не си тръгва. Иван се
приближава към него, гласът му вече е овлядян.

ИВАН (ПРОД.)

Ти не си ми никакъв. Аз имам само
майка, нямам баща. Дори Явор ми е
повече баща от теб. Поне знае как да
се държи с жените, а не живее на
техен гръб. Понякога като затвора очи
и си представям колко по-добре би
било, ако беше мъртъв.

Никола удря силен шамар на сина си. Иван е стъписан, замахва
и удря баща си с юмрук. Никола бързо му отговаря и удря Иван
толкова силно, че го сваля на земята. За момент Иван остава
да лежи пред баща си. От носа му потича кръв.

НИКОЛА

Ванка, извинявай...извинявай...

Иван се изправя и рязко побягва в тъмния училищен двор. След
миг се скрива зад ъгъла на сградата. Приятелите му, които се
намират за Никола са притеснени и не знаят как да реагират.
Никола тръгва след сина си и изчезва в тъмната нощ.

81 ЕКСТ. УЛИЦИ ИЗ МЛАДОСТ. НОЩ. 22:50 ЧАСА.

81

Никола върви бързо из тъмните улици и се оглежда за сина си.
Изражението му е много притеснено. Съжалява дълбоко, за
това, което е направил. След няколко минутно лутане Никола
стига до ресторанта към, който тръгна дъщеря му. Никола
спира за момент отпред. Вътре е пълно с хора, чува се жива
музика. Всички изглеждат щастливи. Никола влиза в
ресторанта.

82 ИНТ. РЕСТОРАНТ В МЛАДОСТ. НОЩ. 23:00 ЧАСА.

82

Никола влиза в ресторанта и минава през малък външен двор,
след което попада в тесен коридор, от който през стъклен
прозорец вижда ясно най-голямото помещение в ресторанта,
където на няколко маси са седнали много хора и вечерят. На
една от масите седи Мария, до нея виждаме още едно дете.
Двете са усмихнати и щастливи. В страни от тях стои Петя,
която говори със своя приятелка. От страни изглежда, че
двете се надвигват с четиримата музиканти, които свирят
между масите.

Никола стои за момент и наблюдава случващото се. Малко преди да отвори вратата и да влезе Петя го вижда и бързо се втурва към него.

ПЕТЯ

Нали се разбрахме да не идваш...

НИКОЛА

(много емоционален)

Искам само да говоря с Иван. Тук ли е? Две минути и си тръгвам. Ти виждала ли си го изобщо скоро? Даваш ли си сметка в какво се е превърнал?

ПЕТЯ

Ти си този, който скоро не го е виждал. В какво да се превърне? Какъв пример е имал? Ти какъв пример му даде?

НИКОЛА

Не съм бил с него една година!

ПЕТЯ

Точно така! И в тая една година няма по-кратко и възпитано момче от Иван! Спортува, излиза с приятели... Преди го беше срам да се покаже.

НИКОЛА

От мен ли го беше срам?! Защо?!

ПЕТЯ

Помисли си защо. И Мария я беше срам, и мен... Всички ни беше срам!

В този момент зад Петя се появява мъжът й Явор – 45 годишен, с тъмносиня риза, дънки и набола брада. Върху дрехите си е метнал дълга престилка. Изглежда сякаш излиза от кухнята.

ЯВОР

Петя, чуваш се в целия квартал. Стига си викала.

ПЕТЯ

(към Никола)

Тръгни си, защото ще звънна в полицията.

НИКОЛА

Заповедта изтече. Имам право да си видя децата. Не искам неприятности. Пет минути и си тръгвам.

ПЕТЯ

Ако докоснеш Явор, ще се обадя веднага в полицията и отиваш в затвора! Нали си даваш сметка?

Явор я хваща и я побутва навътре.

ЯВОР

Влез вътре, моля ти се, стига вика. Остави ни да се разберем.

Явор затваря под носа ѝ и поглежда Никола. Двамата се гледат дълго. Напрежението между тях е голямо.

ЯВОР (ПРОД.)

Нещо ѝ отключваш. Като чуе за тебе и я хваща истерията. Ела да излезем навън.

Явор докосва леко Никола по ръката, за да тръгнат навън, но Никола избутва рязко ръката му.

НИКОЛА

Ако ме докоснеш още веднъж ще ти разбия мутрата, копеленце гадно... Една година не съм си подал носа. Една година не съм си виждал децата.

ЯВОР

Знам. Опитвам се да ѝ обясня, че си им баща на тия деца. Карам я да погледне и от твоята камбанария. Ако щеш ми вярвай, но знам, че изобщо ти е лесно.

Никола е жегнат от милото отношение на Явор.

НИКОЛА

Подиграваш ли ми се?

ЯВОР

Виж, дай веднъж, завинаги да се разберем. Петя ми каза, че заминаваш за Германия. Това е хубаво, радвам се за теб. Ще говоря с децата, просто им дай малко време. Нека постепенно да стане всичко.

Никола едвам се сдържа да не разбие лицето на Явор.

НИКОЛА

За какво време говориш бе, те вече не
ме познават. Не знаят кой съм. Иван
вътре ли е? Искам да говоря с него.

Никола тръгва да влиза при дъщеря си, но Явор внимателно му
препраща пътя. Никола го хваща и го блъска в стената. Явор
не се съпротивлява и не отвърща. Никола стиска челюст да не
му разбие главата в стената.

ЯВОР

Какво ще направиш сега, ще ме убиеш
ли? Какво ще спечелиш от това? Така,
няма никога повече да ги видиш тея
деца.

Никола поглежда настрани и вижда, че Петя говоря по гсма си
и разпалено обяснява нещо.

НИКОЛА

Един ден ще се върна и ще те събират
на части. От тук до Люлин.

ЯВОР

Спри да се излагаш, а ми дай
ключовете от майка си и баща си. Аз
ще говоря с нея и ако нещо стане. Тя
ще отиде.

В този момент Никола пуска Явор. Чувства се напълно
обезкуражен и подтиснат. Прави крачка назад и без повече да
поглежда към помещението с гостите, излиза от ресторанта.

83 ИНТ. МИКРОБУСЪТ НА НИКОЛА. НЯКЪДЕ ИЗ СОФИЯ. НОЩ. 23:30 ЧАСА.

83

Никола шофира яростно из празните улици. Изведнъж започва да
блъска волана и да крещи от гняв. Изкарва цялата агресия,
която е насъбрал върху волана на колата. Когато се успокоява
вади телефона си и набира баща си:

НИКОЛА

Ало, тате. Идвам към теб.

ИВАН

Не е ли много късно?

НИКОЛА

Трябва да ти кажа нещо.

ИВАН

Да слагам ли мусаката?

НИКОЛА
Слагай. Да взема ли нещо?

ИВАН
Хляб. Вземи два хляба.

84 ИНТ. ХИПЕРМАРКЕТ. НОЩ. 23:50 ЧАСА.

84

Две женски ръце подават два хляба на Никола. Той купува хляб от външната витрина на голям супермаркет, който затваря и почти няма останали клиенти. Лицето на Никола е безизразно. Продавачката му показва колко трябва да плати и той отваря портмонето си. В този момент зад него минава възрастен мъж, който мие пода с голяма машина. По уредбата, механичен женски глас съобщава, че магазинът затваря след десет минути.

85 ЕКСТ. ПАРКИНГ ПРЕД ХИПЕРМАРКЕТ. НОЩ. 23:55 ЧАСА.

85

Никола излиза пред супермаркета. Последните две коли тръгват и на паркинга остава единствено неговия микробус.

Никола тръгва към буса. Докато върви се разминава с куче, което е вързано за паркинг-колче и чака стопаните си. Никола го подминава и продължава напред.

След няколко крачки Никола спира, поема си въздух и бавно се обръща назад. Поглежда кучето-Белгийска овчарка, приличаща силно на Стефка.

Никола се оглежда на всички страни, около него няма никой.

В далечината мъже с униформи бутат събрани на куп пазарски колички.

Никола се колебае още за миг, след което се затичва към кучето. Кляка и го погалва. Кучето се оказва добро и се отърква в ръката му.

Никола бързо го отвързва и го вдига на ръце. Целува го по челото. То не издава звук и се оставя в ръцете му.

Никола върви с кучето на ръце. Вече не се притеснява дали някой го наблюдава или охранителните камери ще го заснемат.

Никола стига до микробуса и с трудно движение успява да отвори предната дясна врата.

Намества кучето на седаката до шофьора, слага му колана. Маха нашийника му. Изважда от жабката медальона на Стефания и му го слага.

Качва се бързо в буса, пали го и бързо напуска паркинга.

86 ЕКСТ. МИКРОБУСЪТ НА НИКОЛА. НЯКЪДЕ ИЗ СОФИЯ. 00:15 ЧАСА.

86

Никола е открехнал леко прозорците на буса и кара бързо из празните софийски улици.

Кучето се вози на предната седалка до него. Изглежда спокойно, сякаш се радва на това, което му се случва.

Никола също се опитва да изглежда спокоен, въпреки, че вътрешно е напрегнат.

Нощните софийски улици изглеждат много по-спокойни от дневните. Не се чуват нито клаксони, нито крясъци на хора.

Никола шофира. Внезапно кучето се обръща към него, облизва го по дясната ръка и започва добронамерено да лае.

Лаенето не е постоянно. На всеки няколко секунди кучето излайва по веднъж, сякаш иска да каже нещо важе на Никола.

Никола намества огледалото за задно виждане, протяга ръка през прозореца, за да усети топлия вятър и след миг също започва да лае.

Кучето реагира позитивно и двамата започват да лаят все по-силно, гледайки се.

В един момент Никола започва да вие. Кучето веднага прави същото. Двамата се разбират прекрасно.

87 ИНТ. ПАНЕЛЕН АПАРТАМЕНТ НА ИВАН. ВХОДНА ВРАТА. 00:28 ЧАСА

87

Никола е с кучето пред вратата. Влиза решително като побутва кучето навътре.

НИКОЛА
Давай. Давай вкъщи.

Никола отново побутва кучето.

Двамата стигат до кухнята.

88 ИНТ. ПАНЕЛЕН АПАРТАМЕНТ НА ИВАН. КУХНЯ

88

На масата са сервирани две порции мусака, от които се вдига пара.

НИКОЛА

Ето ни и нас.

Иван седи на един от столовете, обърнат с гръб към масата и е подпрял длани на коленете си, леко приведен е.

Никола побутва кучето към него.

ИВАН

Ей, хулиганке такава.

Иван се опитва да хване Стефка, но тя обикаля.

Иван поглежда Никола, той издържа на погледа му, но очаква баща му всеки момент да усети лъжата.

ИВАН (ПРОД.)

Къде каза, че са я намерили?

НИКОЛА

До супера в трета част.

ИВАН

Аха...

Старецът бързо премества поглед от кучето на сина си и го връща обратно. Заговаря мило на кучето.

ИВАН (ПРОД.)

Какво си правила чак в трета част?

Кучето се приближава и подушва ръцете му. Иван го гали.

ИВАН (ПРОД.)

Скитница. Е, хубаво е, че се прибра...

Иван пак поглежда за секунда Никола. Никола е вцепенен. Иван гледа дълго Стефка без да каже нищо. След това става и я повежда към коридора.

ИВАН (ПРОД.)

(към кучето, сочи му)

Ела да ти покажа къде ти стои паничката.

Иван се изправя и показва паничка с вода на кучето. То започва да пие.

ИВАН (ПРОД.)

А ей тука ти е леглото.

Никола ги гледа изумен, осъзнава, че баща му е разбрал измамата, но я приема. Иван го поглежда.

ИВАН (ПРОД.)

Ще ядем ли?

Никола кимва и двамата сядат на масата. Започват да се хранят в мълчание. Хранят се дълго.

По лицето на Никола започват да се стичат сълзи и той се разплаква неудържимо като малко дете. Иван слага ръка на рамото на сина си и го стиска с всичка сила.

К Р А Й

Започва да звучи песента, на сина на Никола, която той слушаше в колата.